Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

|||||||||||||||||||||||||||||||||||||

د کتاب نوم:محرم الحرام او د کربلا شهيدان

ليکوال :: علامه محمد معين الدين أبوالفضل

خپرونکی: بېنوا انټرنيټ پاڼه

د چاپ ټول حقوق له ليکوال او بېنوا پاڼي سره خوندي دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محرم الحرام او د کربلا شهيدان

بسمه تعالی !!

محترمو ورونو ! په دې لړۍ کښې به وتاسي محترمو ته د �أشهرالحرم �يعني د حرامو يا حرمت والا مياشتوبيان ، او د محرم الحرام د مياشتي فضيلت او د � عاشوراَء� په ورځ کښې د طاعت او عبادت فضيلتونه ، او دارنگه د عاشوراَء په ورځ کښې تاريخي پيښې او بالآخره د کربلا د شهيدانو په اړه په زړه پوري معلوماتونه تقديم کړه سي

البته په دغه لومړۍ برخه کښې به و تاسي محترمو ته د حرامو مياشتواو خصوصًا د محرم الحرام د مياشتي په باره کښې په مختصر ډول تفصيل وړاندي کړ سي.

الله (جل جلاله) په قرآنکريم کښې فرمايلي دي:

إن عدة الشهورِ عندَ اللهِ اثنى عشرَ شهرًا في كتابِ اللهِ (الى قوله تعالى) منها أربعة حرم.

يعني : بېشکه شمير د مياشتو ، په نزد د الله تعالی (چي نوشته دئ په لوح محفوظ کښې) دوولس مياشتي دي .

يعني ټول قمري کال دوولس مياشتي دئ ، چي له دغو دوولسو مياشتو څخه څلور مياشتي حرامي ، يا د حرمت والا مياشتي دي ، چي په عربي لُغت کښې د دغو دوولسو مياشتو نومونه په دې ترتيب دي:

مُحَرَّم ، صَفَر ، رَبِيعُ الأول ، ربيع الآخر ، جِمَادي الأولى ، جمادي الأخرى ، رَجَب ، شُعبان ، رمضان ، شوال ، ذوالقعدة ، ذوالحجة.

لکه چي يوه عالِم په فارسي بيتو کښې په دې ډول دغه نومونه ذکر کړيدي ، رباعي:

از محرم چو گذشتي چي بود مــاه صفر

بعد از وَی دوربيــــع و دو جــميدِ دگـــر

پس رَجَب باشد وشعبان رمضان وشوال

باز ذوالقعدة و ذوالحجة شد اثـــنی عـشر.

او د روميانو په ژبه يې نومونه په دې ډول دي :

تشرينِ اول ، تشرين ثاني ، کانون اول ، کانون ثاني ، شَبات ، ادار ، نَيسان ، ايار ، حَذيران ، تموز ، آب ، اياوَل.

په فارسي زبان يې نومونه په دې شرحه دي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردین ، اردِبهشت ، خرداد ، تیر ، مرداد ، شهریور ، مِهر ، آبان ، آذر ، دِي ، بهمن،اسفندارمز .

او حرامي مياشتي له دغو دوولسو څخه څلور مياشتي دي ، چي رجَب ، ذوالقعدة ، ذوالحجة او د محرم الحرام مياشت ده.

و دغو څلورو مياشتو ته په دې وجه � أشهرِ حُرُم � يعني حرامي مياشتي و يلي کيږي چي يو خو تر إسلام په له مخه دورو کښي او د جاهليت په زمانه کښي عربو د يوه او بل و مال او و نفس ته تعرض کول په دغو څلورو مياشتو کښي حرام باله ، سره له دې چي غلا ، ډاکه ، لوټ ، قطع اوشکونه د لاري ، ناروا قتل ، يو پر بل باندي ظلم او تيرئ ددوی له إفتخاري عنعناتو څخه ول ، خو چي کله به په دخو حرامو مياشتو کښي يوه مياشت رابره سوه نو بيا به دوی ل دغو ټولو کارو څخه لاس اخستئ او ددغي مياشتي عزت او إحترام بې کاوئ.

کله چي د إسلام دور راغلئ نو په إسلام کښي هم تر ډيري مودې پوري ددغو څلورو مياشتو إحترام او عزت کيدئ ، او مسلمانان په دې سره له الــهي لوري څخه مأمور سوي وو چي په دغو مياشتو کښي به دوی ابتداء په جنګ له کافرانو سره نکوي .

علماوو په دې باره کښي إختلاف کړئ دئ چي ايا دغه حُکم اوس هم باقي دئ او که منسوخ سوئ دئ ؟ چي تفصيل يې په کتابو کښي د تفسير او په �موسوعة الکويتية� او غيره کښي مذکور دئ .

د محرم الحرام د مياشتي فضيلت :

د إسلام پيغمبر په هغه مبارک حديث کښي چي مسلم ، أبوداؤد ، ترمذي ، نسائي او إبن ماجه يې سره له يو څه تفاوته روايت کړئ دئ فرمايلي دي :

أفضل الصيامِ بعدَ رمضان شهرُ اللهِ المُحَرَّم ، وأفضل الصلاة بعدَ الفريضَةِ صلاة الليل.

يعني: بهترينه د روژې (يعني بهترينه مياشت د روژې لپاره) وروسته له رمضان شريف څخه مياشت د الله تعالی ده چي مُحَرَّم ده، او بهترين د لمانځه وروسته له فرضي لمانځه څخه د شپې لمونځ دئ (يعني چي عبارت دئ له لمانځه څخه د تهجد).

إمام نووي (رح) فرمايلي دي چي د إسلام پيغمر په اول کښي د شُعبان په مياشت کي روژې نيولې (يعني د شعبان مياشت يې أفضله ګڼله) او بيا يې د خپل حيات په اخير کښي د محرم الحرام مياشت بهتره وګڼله (کذا في حاشية الترغيب والترهيب).

همدارنګه د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) په هغه مبارک حديث کښي چي طبراني يې په معجم صغير کښي روايت کړئ دئ فرمايلي دي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

و مَنْ صامَ يومًا مِنَ المحرم فلَه بكل يومٍ ثلاثونَ يومًا .

مطلب ددغه مبارک حدیث دادئ چي د محرم الحرام په میاشت کښي که څوک یو ورځ روژه ونیسي نو ددې ثواب به دونه وي لکه په بل وخت کښي چي پوره میاشت روژه ونیسي .

محترمو وروڼو ! د محرم الحرام د میاشتي د شان عظمت به د عاشورآء د ورځي چي ددغي میاشتي لسمه ورځ ده د بیاناتو په سلسله کښي ښه درته ښکاره سي .

)والسلام ومن الله التوفيق(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عاشورآء د ورځې فضيلت

بسمه تعالـــــــی !!!

له حضرت إبن عباس (رض) څخه روات دئ چي رسول الله (صلی الله عليه وسلم) فرمايلي دي چي هر څوک چي روژه ونيسي په ورځ کښي د عاشورآء نو الله (جل جلاله) به د لسوزرو فرشتو ثواب وده ته ورکړي ، او هر څوک چي روژه ونيسي په ورځ کښ د عاشورآء نو وربه کړ سي وده ته ثواب د لسوزرو شهيدانو او دارنګه ثواب د لسوزرو حاجيانو او عمره کونکيو ، او چا که د يوه يتيم پر سر باندي لاس تير کړ (يعني د شفقت او مهرباني له وجي) د عاشورآء په ورځ نو ددغه يتيم د سر د هر وريښته په عوض کښي به الله پاک وده ته يوه درجه په جنت کښي ورلوړه کړي ، او هر څوک چي د عاشورآء په شپه و يوه روژه دار ته د روژه مات شئ ورکړي نو ګواکي ټول أمت د محمد (صلی الله عليه وسم) دده په حضور کښي (يعني ددغه سړي) په ډوډۍ روژ ماته کړه او ګواکي ټول أمت د رسول (صلی الله عليه وسلم) ته يې تر موړتيا پوري ډوډۍ ورکړه (کذا في الغنية وتنبيه الغافلين).

همدارنګه داسلام پيغمبر په يوه بل مبارک حديث کښي چي مسلم وغيره له حضرت ابي قتاده رضي الله عته څخه روايت کړيدئ فرمايلي دي چي دعاشورا د ورځي روزه دتير کال ګناوي تويوي ، اوپه روايت کښي دابن ماجه داسي راغلي دي چي د عاشورا دورځي روزه د راتلونکي کال ګناوي تويوي.

مطلب دادئ چي ددې ورځي دعظمت اوغتوالئ په سبب الله پاک په خپل فضل او کرم سره وهغه چاته ديوه پوره کال ګناوي وربخښي کوم چي په دغه مبارکه ورځ کښي روزه ونيسي .

امام نووي رحمه الله تعالی فرمايلي دي چي ټولو علماوو پردي خبره باندي اتفاق کړيدئ چي اوس دعاشورا دورځي روزه سنت ده .

اوامام ابوحنيفه (رضي الله عنه) فرمايلي دي چي په ابتداء کښي داسلام دعاشورا دورځي روزه واجب وه .

اوپه نزد دامام شافعي رحمه الله تعالی له ابتداء څخه لا سنت وه په دغه ورځ کښي دجاهليت په زمانه کښي کفارو دقريشو اويهودانو هم ددغي مبارکي ورځي روزه نيوله (الترغيب والترهيب وحاشيته)

همدارنګه داسلام پيغمبر په يوه بل مبارک حديث کښي چي امام بيهقي وغيره يې روايت کړيدئ فرمايلي دي:

من اوسع علی عياله واهله يوم عاشوراء اوسع الله عليه سائرسنته .

يعني هرڅوک چي پراخي جوړه کړي پرعيال اوپر اهل خپل باندي په ورځ کښي دعاشوراء نو پراخي به جوړه کړي الله پاک پرده باندي په ټول کال کښي دده (يعني په ټول راتلونکي کال کښي دده)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن الحاج په مدخل کښي ذکر کړيدي چي پراخي جوړول په دغه ورځ کښي پرخپل اهل ، قريبانو، يتيمانو اوپرمسکينانو باندي يوداسي کاردئ چي شريعت خلگ ورته رادعوتوي ، خوپه دې شرط چي وتکلف اوومشقت ته دغه کار رسيدونکئ نه وي.

اوسلفو صالحينو به ددغي ورځي تعظيم په دي ډول کاوه چي په دغه ورځ کښي بې ډير عبادت کاوه اودارنگه بې صدقه اوخيرات اوداسي نور دخير کارونه په کثرت سره کول.

له حضرت جابر ، أبوالزبير او شعبة څخه روايت دئ چي موږ دا خبره د تجربې په ډول عملي کړېده چي د عاشوراَء په ورځ موږ پر خپل أهل او عيال باندي پراخي جوړه کړېده بيا ټول کال څموږ په رزق او روزي کښي پراخي راغلې ده

همدارنگه د إسلام پيغمبر په يوه بل مبارک حديث کښي چي امام أحمد يې روايت کړئ دئ فرمايلي دي چي د عاشوراَء د ورځي روژه نيسی ، خو له يهودو څخه مخالفت کوی په دې ډول چي يوه ورځ له مخه او يوه ورځ وروسته هم روژه نيسی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خاندان نبوت او د أهل بيت النبي فضيلت او عظمت.

بسمه تعالی!!!

محترمو ورونړو ! د أصلي مقصد تر پيل له مخه د مقدمې په ډول و يوې خبري ته گورۍ ،هغه دا چي د أهل بيت په شان کښي چا د إفراط درجه نيولې ده لکه شيعه ، چي د أهل بيت په باره کښي داسي عقيدې لري چي د إسلام له أصولو او فروعو له دواړو څخه مخالفي دي .

او چا بيا د تفريط درجه نيولې ده چي د أهل بيتو په باره کښي د سخت مخالفت او د دُښمنۍ عقيده لري لکه خوارج ،

او ځيني داسي خلگ هم سته چي ځان ته سنيان هم وايي خو د حضرت إمام حسين چي کومه مقابله له يزيده سره وه په هغه کښي يزيد پر حق بولي ، او ځيني لا يزيد تر أبوبکر هم بهتر بولي لکه چي ابن تيمية او صاحب د إعلاَء السنن ددې ذکر کړئ دئ ، دغه ټولي گمراه ډلي دي او د گمراهۍ يې عقيدې او خبري دي .

او کوم خلگ چي په صحيح معنی أهل السنت والجماعت دي په هغوۍ کښ بيا په عوامو کښي يې ځيني د أهل بيت له عظمت او له فضيلت څخه ناخبره دي ، حتی ما يوه قصه واوريدله چي يوه شيعه و حضرت عمر ته ښکنځل وکړل نو يوه سني بيا په مقابل کښي و حضرت علي ته ښکنځل وکړل.

او ځيني علماَء بيا له دغه څخه غافل دي چي د أهل بيت أصلي څهره او عظمت د مقام و خلگو ته بيان کړي.

زه د أهل بيت په باره کښي و تاسي ته په هغه ډول توضيحات عرضه وم کوم چي په واقعي ډول د أهل بيت له شان سره موافق دي او هم د أهل السنت والجماعت أصلي موقِف دئ .

قدرمنو! مراد ځما له أهل بيتو څخه دلته د خاندان نبوت دغه څلور عظيم الشانه او په الهي دربار کښي عالي رتبه او دلوړو مقاماتو خاوندان دي چي حضرت فاطمة الزهراَء (رضي الله عنها) او د إسلام څلرم خليفه حضرت علي (کرمَ الله وجهه) او حضرت إمام حسن او حسين (رضي الله عنهما) دي.

ددوی د فضيلت بيان په دوه ډوله و تاسي محترمو ته ذکرکوم:

اول : په إجتماعي ډول .

دوهم : په إنفرادي شکل کښي.

ځکه په إسلام کي د دوی د فضيلت په باره کښي په دغو دواړو شکلو کښي دلائل موجود دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اول د دوی مبارکانو و فضائیلو ته په مجموعي شکل کښې متوجه سی !

١) : (له حضرت زید بن أرقم څخه روایت دئ چې نبي (صلی الله علیه وسلم) و حضرت علي ، فاطمې ، حسن او حسین (رضي الله عنهم) ته و فرمایل:

أنا حربٌ لِمَن حارَبتم و سِلْمٌ لِمَن سالَمتم (رواه الحاکم في المستدرک) .

یعني زه جنګ کونکئ او مخالفت کونکئ یم له هغه چا سره چې تاسي له هغه سره جنګ او مخالفت کوی ، اوزه جوړ ، موافق او روغه کونکئ یم له هغه چا سره چې تاسي له هغه سره جوړ او موافق یاست .

٢) : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

و أهلُ بیتي أمانٌ لأمتي مِنَ الإختلافِ ، فإذا خالَفتها قبیلَة مِنَ العربِ اختلفوا و صاروا حزبَ إبلیسٍ .

)رواه الحاکم و قال هذا حدیث صحیح الإسناد . (

یعني : او أهلِ بیت څما أمان دئ أمت څما لره له إختلاف څخه ، نو هغه وخت چې مخالفت وکړي د أهل بیت څما یوه قبیله له عربو څخه (یعني لکه خوارجو چې د حضرت علي مخالفت وکړ) نو بیا به دوی سره مختلف سي او د إبلیس ډله به ورڅخه جوړه سي .

٣) : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

أحِبوا اللهَ لِما یَغزوکم بِه مِنْ نِعَمِه و أحبوني لِحُبّ اللهِ و أحِب أهلَ بیتي لِحُبي .

)رواه الحاکم وقال هذاحدیث صحیح الإسناد. (

یعني : محبت کوی له الله (جل جلاله) سره له دې وجي چې وتاسي ته په خپلو نعمتو سره غذا درکوي او محبت کوی له ما سره له وجي د محبت د الله (جل جلاله) او محبت کوی له أهلِ بیت څما سره له وجي د محبت څما .

۴) : (له حضرت أبي سعید الخدري څخه روایت دئ چې ده مبارک ویلي دي چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :

والذي نفسي بیدِه لا یُبغِضنا أهلَ البیتِ أحدٌ إلا أدخلَه اللهُ النارَ . (رواه الحاکم وقال هذاحدیث صحیح علی شرط مسلم) .

یعني : قسم دئ څما په هغه ذات چې څما نفس دده په قدرت کښې دئ بغض به نه وکړي له موږ سره (یعني) له أهل بیت سره هیڅوک مګر داخل به کړي دَی الله (جل جلاله) و اور د دوږخ ته .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)٥ : (د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) فرمايلي دي :

که چيري يو سړئ په منځ کښي د حجر أسود او د مقام إبراهيم ودريږي او ټول عمر لمونځ کوي او روژه نيسي ، بيا د قيامت په ورځ له الله (جل جلاله) سره مخامخ سي په داسي حال کښي چي ده په دنيا کښي خپل ژوند په داسي حال کښي تير کړئ وي چي له أهل بيت د محمد (صلی الله عليه وسلم) سره بغض کونکئ ؤ نو داخل به سي و اور ته د دوږخ (إنتهی مع توضيح ، رواه الحاکم وقالَ هذا حديث صحيح علی شرط � مسلم �) .

)٦ : (له حضرت حذيفه (رض) څخه روايت دئ چي له ما څخه ځما مور پوښتنه وکړه چي رسول (صلی الله عليه وسلم) ته وررغلئ يې ؟ ما ورته وويل چي يا يو څه وخت کيږي چي دَی مبارک مي ندئ ليدلئ!

نو ځما مور ماته سرزنښت او زجر راکړ ، ما ورته وويل چي اوس به ورسم او د ماښام لمونځ به ورسره وکړم او ځما او ستا د دواړو دپاره به بخښه ورڅخه وغواړم ، بيا ما له ده مبارک سره د ماښام او ماخستن لمونځ وکړ ، بيا په ده مبارک پسي د شاله خوا راروان سوم ، ده مبارک وويل چي حذيفه يې ؟

ماورته وويل چي هو ! بيا ده مبارک راته وويل چي دغه څوک چي تا له ما سره وليدئ دا يوه داسي فرشته وه چي تر دغه ساعته پوري هيڅکله و مځکي ته نه وه راکښته سوې ، له الله پاک څخه يې ددې اجازه اخستې وه چي ځما د سلام دپاره راسي او دا زيرئ پر ما باندي وکړي چي فاطمه د جنت د ښځو سرداره ده او حسن او حسين سرداران د ځوانانو د جنت دي (إنتهی مع إختصار و توضيحٍ ، رواه الترمذي) .

)٧ : (همدارنګه له حضرت جابر بن عبدالله څخه روايت دئ چي ده مبارک فرمايلي دي چي په حجة الوداع د عرفې په ورځ ما رسول الله (صلی الله عليه وسلم) وليدئ په داسي حال کښ چي پر خپله قصوی اوښه باندي سپور ؤ ، خطبه يې ويله ، نو ما له ده مبارک څخه واوريدل (يعني په جريان کښي د خطبې دده) چي داسي يې فرمايل:

يآأيها الناس إني ترکتُ فيکم ما إن أخذتم بِه لَن تضِلوا : کتابَ اللهِ وعترتي أهلَ بيتي .

يعني : اې خلګو ! بېشکه ما په تاسي کښي داسي شئ پريښووئ چي کچيري تاسي هغه ټينګ کړی نو هيڅکله به ګمرهان نسی، تاسي چي هغه : کتاب د الله تعالی (يعني قرآنکريم) او أهل پيت ځما دئ (يعني که تاسي په کتاب عمل وکړی او ځما دأهل بيت محبت کوی او د دوی پر لار باندي ځی نو تاسي به له ضلالت او ګمرهي څخه محفوظ پاته ياست) . (رواه الترمذي) .

ملاعلي القاري ـ رحمه الله ــ په مرقات کښي ددغه حديث په ارتباط فرمايلي دي چي له دې څخه چي د إسلام پيغمبر تمسک په مطلق أهل بيت خپل سبب د نات له ګمراهي څخه بللئ دئ دا معلوميږي چي کوم څوک چي حقيقتًا دده مبارک له أهل بيت څخه وي نو دهغه سيرت او عمل به خامخا مطابق له شريعت او طريقت سره وي

.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني په أهل بيت کښي داسي څوک نه پيداکيږي چي دده کردار دي له شريعت څخه مخالف وي ، البته سيد جمال الدين و دغه حديث ته داسي قيد ورضم کړئ دئ چي تمسک په أهل بيت په دې شرط سبب د نجات دئ چي دوی پر حق باندي وي (کذا في حواشي الترمذي ج٢).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فاطمة الزهرآء)

محترمو ورونو ! په دي برخه کي د بنت الرسول ، سیدة اهلِ نسآء الجنة فاطمة الزهرآء (رضي الله عنها) په اړه تفصیلات درته وړاندي کوم ، خو اول باید ووایم چي دغه تفصیلات او دارنگه د أهل بیتو د نورو أعضاوو په باره کښي تفصیلات اکثر له � روضة الشهدآء � څخه چي د مولانا حسین واعظ کاشفي تصنیف دئ چي صاحب د تفسیر حسیني ، جواهر التفسیر ، أخلاق محسني او د أنوار سُهیلي دئ ،او ثقة او مقبول شخصیت دئ خصوصًا د أحنافو په منځ کښي ، او له � مدارج النبوة � للمحدث الدهلوي ، البدایة والنهایة ، تاریخ طبري و غیره څخه مأخوذ دي.

محترمو ! د إسلام د پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) له حضرت خدیجة الکبری (رضي الله عنها) څخه دوه ځامن او څلور لوڼي پیدا سویدي ، په ځامنو کښي یې یو قاسِم نومیدئ چي د پیغمبر (علیه الصلوة والسلام) په یوه مبارک اسم کنیة کښي راغلئ دئ چي � ابوالقاسِم � دئ ، او بل عبدالله نومیدئ چي طیب او طاهر دده مبارک لقبونه وو.

او لوڼي دده مبارک (صلی الله علیه وسلم) کومي چي له حضرت خدیجې څخه پیداسویدي دادي :

زینبه ، أم کُلثوم ، رقیه ، فاطمة .

مطابق د ډیر مشهور قول حضرت فاطمه (رض) دده مبارک په دغو څلورو لوڼو کښي کم عمره او کشره لور وه.

ځامن مبارکان د رسول (صلی الله علیه وسلم) چي هر څو وو دده مبارک په حیات کښي وفات سویدي .

د حضرت فاطمې د ولادت په نیټه کي ډیر اختلاف دئ ، ځینو علماؤ فرمایلي دي چي د أصحابُ الفیل یا د فیل له واقعې څخه ۳۵ کاله تیر سوي ول او د إسلام د پیغمبر و نبوت ته ۵ کاله لاپاته وه چي ددې مبارکي تولد وسو.

او شیخ أبو محمد بن خشاب په خپل کتاب � موالید � کښي له إمام محمد باقر څخه روایت کړئ دئ چي ولادت د فاطمې (رضها) د إسلام د پیغمبر له بعثت او نبوت څخه پنځه کاله وروسته سوئ دئ ، او دغه راز نور قولونه هم سته چي یو دبل سره په دې باره کښي ډیر توپیر لري .

د فاطمة الزهرآء د زوکړې بیان :

شیخ مفید په � روضة الواعظین� کښي ذکر کړیدي چي کوم وخت حضرت خدیجة (رضي الله عنها) په فاطمة الزهرآء سره حملداره سوه نو د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) و حضرت خدیجې ته وفرمایل چي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې خديجې ! حضرت جبرئيل ماته خبر راکړ چې دغه کوچنی (يعني چې اوس د حضرت خديجې په رِحَم کښې دئ) دا به انجلۍ وي ، چې نوم بې فاطمه وي او و دې ته به ډېر پاک او پاکيزه اوله برکاتو څخه ډک نسل الله (جل جلاله) وروبخښي ، کله چې ددې مبارکي د زوکړي او د تولد وخت راغئ او خديجې ته لکه څرنگه چې معمول دئ له معمول سره سم دردونه پيدا سول ، نو دې مبارکي و خپلو خپلوانو ښځو ته خبر ورکړ او دوی يې راوغوښتلې ددې دپاره چې د تولد په وخت کښې د عادت مطابق له دې سره کومک وکړي ، خو له دې وجې چې هغه ښځې ټولي کافري او مشرکي وي نو له ورتللو څخه يې منعه وکړه او ودې مبارکي ته يې دا خبري وروليږلې چې ته گنهگاره سوې .

يعني د پلار او نيکه لار دې پريښووله او پر محمد (صلی الله عليه وسلم) باندې دې ايمان راوړئ ، او دغه محمد چې د أبوطالب يتيم ؤ بېچاره ، خوار او غريب ؤ اوته يوه نامداره ، عزتمنه او نامداره ښځه وې دده سره دې نکاح وکړه او څموږ خبري دې نه منلې او درويشي او فقيري دې پر توانگرۍ او دولتمندۍ باندې غوره کړه ، نو موږ نسو درتللائ خپله چاره دې پخپله وکړه .

حضرت خديجه (رضي الله عنها) د قريشو د ښځو له دغو خبرو څخه ډېره پريشانه او دلتنگه سوه ، په دې وخت کښې په ناڅاپي ډول څلور ښځې ورته راغلې چې په رنگ ، قد او قامت کښې داسي معلوميدلې لکه چې د بني هاشم او د قريشو له ښځو څخه دي ، حضرت خديجې چې کله دغه ښځې وليدلې يودم په ترس او ويره کښې ولويده ، له دغو څلورو ښځو څخه يوې ښځې ودې مبارکي ته وفرمايل چې اې خديجې ! مه پريشاني کوه او مه ويريږه موږ الله (جل جلاله) وتاته راليږلي يو او موږ ستا خويندي يو ، زه حضرت ساره يم (يعني د حضرت إبراهيم[ع] بي بي) او دغه بله ښځه د عمران لور حضرت مريمه ده (يعني د حضرت عيسی [ع] مور) او دغه دريمه ښځه بيا کلثوم د حضرت موسی (ع) خور ده ، او دا څلرمه ښځه بيا حضرت بي بي آسيه ده چې د فرعون ښځه وه ، دغه موږ ټولي به په جنت کښې له تاسره ملگري يو .

بيا په دغو ښځو کښې يوه د خديجې و راسته طرف ته او يوه يې چپه طرف ته کښينستله ، او يوه يې و مخ او بله يې شا ته کښينستله ، او د حضرت فاطمې تولد وسو .

کله چې فاطمه (رضي الله عنها) پيداسوه نو له دې مبارکي څخه يوه داسي رُڼا او روښنايي وځليدله چې د مکې مکرمې پر ټولو کورو باندې يې احاطه وکړه ، او په څمکه کښې داسي ځائ پاته نسو چې له هغه نور څخه دي روښانه سوئ نه وي

بيـــــــت:

بر آسمانِ رسالَت هلالِ از نَو تافت

ببوستان نبوت گلي زنو بـــــشگفت.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب د تفسير حسيني په �روضة الشهدآء� کښي ذکر کړيدي چي داسي روايت راغلئ دئ چي الله (جل جلاله) د جنت له حورو څخه لس حوري د جناب رسول کريم (صلی الله عليه وسلم) وکور ته ورولېږلې ، او له هري يوې سره يوه ګړوه د حوض کوثر له اوبو څخه ډکه او يو تال ورسره ؤ ، کله چي دغه حوري و خديجې ته راغلې نو په هغه څلورو ښځو کښي کومه ښځه چي د خديجې و مخ ته ناسته وه فاطمه يې ورواخستله او په هغو اوبو سره يې پريمنځله او يوه سپينه جامه چي ورسره وه او ډيره خوشبويه وه راواخستله او فاطمة الزهرآء يې په هغه کښي و پيچله او يوه بله پاکيزه او خوشبويه ټوکره يې پر سر ورواچوله ، او بيا يې و خديجې ته وفرمايل چي اې خديجې! اوس دي نو دغه پاکه ، پاکيزه لور درواخله چي الله پاک پر دې او ددې پر نسل باندي برکت ايښئ دئ ، او دغو ټولو ښځو ودې مبارکي ته د فاطمې مبارکي ورکړه ، بيا ورڅخه رُخصت سولې .

وروسته د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) راغئ او حضرت خديجة الکبری فاطمة الزهرآء دده مبارک په غيږ کښي ورکړه .

....

پوه سه ! چي د فاطمة الزهرآء (رضي الله عنها) ډير نومونه دي ، شيخ عبدالحق محدث دهلوي (رحمه الله) د مدارج النبوة په ج۲ ص۴۵۹ کښي فرمايلي دي چي ددې مبارکي يو نوم فاطمه دئ او په فاطمه سره ځکه دا مسمی سوېده چي الله تعالی دا مبارکه او ددې مبارکي محبين او مخلصين له دوږخ څخه خلاص کړيدي.

او دوهم نوم يې � بتول � دئ ، په بتول سره له دې وجي نامداره سوېده چي دا مبارکه د خپلي زمانې له ټولو ښځو څخه په فضيلت او دين کښي او په إنقطاع او پريکړون کښي له ماسوی څخه د الله (جل جلاله) تنها او متفرده وه.

او دريم نوم يې � زهرآء� دئ ، په نامه سره له دې وجي نامداره سوېده چي په ښايست او جمال کښي پر نورو ښځو باندي دې مبارکي فوقيت درلودئ.

همدارنګه راضيَة ، مرضِيَة ، ميمونه ، ذکيَة هم ددې مبارکي مبارک نومونه دي ، او اسم کنية ددې مبارکي � أم محمد� ؤ .

محدث دهلوي په مدارج النبوت کښي ذکر کړيدي چي د إسلام پيغمبر فرمايلي دي :

إنّ اللهَ يَغضِبُ بِغضَبِ فاطمة ، و يرضي برَضائها.

يعني بېشکه الله (جل جلاله) په غضب کښي کيږي او ناراضه کيږي په غضب او ناراضي سره د فاطمې ، او راضي کيږي په رضا او خوشحالي سره د فاطمې .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه محدث دهلوي ذکر کړيدي چي په صحيح حديث کي راغلي دي چي د إسلام پيغمبر فرمايلي دي:

فاطمةُ بِضعَة مني ، مَن آذاها فقد آذاني و من أبغضها فقد أبغضني .

يعني فاطمه يو ټوټه او برخه ده له ما څخه ، هر څوک چي تکليف ورسوي ودې ته نو په تحقيق سره هغه و ماته تکليف ورساوه او هر څوک چي بغض وکړي له دې سره نو په تحقيق سره هغه له ما سره بغض وکړ .

....

پوه سه! چي په دې باره کښي هم إختلاف دئ چي ددې مبارکي نکاح له حضرت علي (کرم الله وجهه) سره څه وخت وسوه؟

اول قول دا دئ چي په دوهم کال د هجرت د رمضان په مياشت کښي د بدر له غزا څخه وروسته ، او ځينو ويلي دي چي د أحد له غزا څخه وروسته ددې مبارکي نکاح له حضرت علي بن ابي طالب سره وسوه ، او د واده مراسم يې د ذي الحجې په مياشت کښي تر سره سول .

دوهم قول دادئ چي د رجب په مياشت کښي يې نکاح ورسره وسوه .

دريم قول دادئ چي د صفري په مياشت کښي په وحي او د الله (جل جلاله) په حکم سره ددې مبارکي نکاح له حضرت علي سره وسوه ، په دغه وخت کښي ددې مبارکي عمر ۱۵ کاله او پنځنيي مياشتي وو ، او د حضرت علي عمر ۲۱ کاله او پنځه مياشتي وو .

له حضرت علي څخه ددې مبارکي دغه اولاد سوئ دئ :

حسن ، حسين ، محسن ، زينبه ، أم کلثوم ، رقيه .

)کذا في مدارج النبوة للمحدث الدهلوي . (

پوه سه ! چي دفاطمة الزهرآء وفات په صحيح قول د رمضان المبارک په دريمه د سه شنبې په شپه سوئ دئ ، په دغه وخت کښي د إسلام د پيغمبر له رِحلَت او وفات څخه ٦مياشتي تيري سوي وي ، او په بقيع کي ددې مبارکي دفن په شپه کښي ترسره سو ، او د جنازې لمونځ يې حضرت علي او په يوه قول يې حضرت عباس (رضي الله عنهما) ادا کړ .

پوه سه ! چي په مَدفَن ددې مبارکي کښي هم إختلاف دئ ،ځيني وايي چي ددې دفن ددې مبارکي په خپل کور کي سوئ دئ کوم چي د مسجد نبوي په داخل کښي راځي ، او يو قول داسي راغلئ دئ چي مَدفن ددې په هغه مسجد کښ دئ چي په بقيع کښي موجود دئ او و دې مبارکي ته منسوب دئ (کذا في مدارج النبوت وغيره ، والعلم عندالله).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د إسلام د څلرم خلیفه حضرت علي ابن أبي طالب (علیه السلام) مناقب او فضایل

بسمه تعالی !!!

محترمو مسلمانانو ! مطابق د عقیدې د أهل السنت والجماعت حضرت أمیرالمؤمنین علي (رضي الله عنه) څلرم شخص دئ له خلفاؤ راشدینو څخه ، او وروسته له أمیر المؤمنین عثمان بن عفان (رضي الله عنه) څخه څلرم شخص دئ ، چې په أفضلیت کښې پر نورو ټولو صحابه کرامو باندې پرته له حضرت أبوبکر ، عمر ، عثمان (رضي الله عنهم) څخه موقعیت او قرار لري.

فضایل او کمالات دده مبارک أظهر من الشمس دي ، خو په دې وجه چې دَی مبارک د أصحابُ العباء او د أهل بیت النبوة دوهم شخص دئ او دغه مبارکه میاشت د محرم الحرام د أهل بیت د فضائلو له بیانولو سره واضح او ښکاره تناسُب لري غواړم چې دده مبارک فضآئل او مناقب هم په دې سلسله کښې درج کړم .

)١ : (کله چې د إسلام پیغمبر له (صلی الله علیه وسلم) حجة الوداع څخه فارغ سو او د مدینې منورې پر طرف باندې سره له اصحاب کرامو راروان سو ، نو کله چې و � غدیر خُم� ته چې له ناحیو څخه د جحفې دئ او په منځ کښې د مکې معظمې او مدینې مطهرې واقع دئ راورسیدئ نو مخ مبارک یې و خپلو مبارکو أصحابو ته راوګرځاوئ او داسې یې ورته وفرمایل :

أ لستم تعلمونَ أني اولی بالمؤمنینَ من أنفسهِم ؟ قالوا بلی . !

یعني اې اصحابو ! ایا نه یاست تاسې چې عالمان یاست تاسې په دې خبره چې زه ډېر نژدې یم و مؤمنانو ته ، یا ډېر دوست یم د مؤمنانو له نفسو او ځانو څخه د دوی ؟ اصحابو ورته ووېل چې هو ! (یعني بېشکه ته و مؤمنانو ته د دوی تر ځانو و دوی ته ډېر ورنژدې یې او ددوی ترځانو د دوی ډېر دوست یې) .

وروسته له دې د إسلام پیغمبر د حضرت علي (رضي الله عنه) لاس ونیوئ او داسې یې وفرمایل:

اللهم مَن کنتُ مولاه فعلي مولاه ، الله والي من والاه و عادي من عاداه ، أنصر مَن نصره و اخذل من خذله ، اللهم ادرالحقَّ معَه حیثُ دارَ (مدارج النبوة للمحدث الدهلوي ص۱۴۰) .

یعني اې الله ! د هر چا چې زه مولا یم نو علي هم د هغه مولا دئ ، اې الله! دوستي او محبت وکړه له هغه چا سره چې له علي سره دوستي کوي او دښمني وکړه له هغه چا سره چې له علي سره دښمني کوي ، مدت وکړه (یعني اې الله !) د هغه چا چې هغه د علي مدد کوي او ترک د مدد وکړه (یعني نصرت او کومک مه ورسره کوه) له هغه چا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي هغه له علي سره مدد او کومک نه کوي ، اې الله ! راګرځوه حق له علي سره هر چيري چي دَی ګرځي (يعني دَی او حق مه سره جلا کوه) .

)٢ : (د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي:

لا يُحِبُّ عليًا منافقٌ و لا يُبغِضُه مؤمنٌ (رواه الترمذي ج٢ ص٦٩١) .

يعني : محبت نکوي له علي سره هيڅ منافق او بغض نکوي له ده سره هيڅ مؤمن .

)٣ : (له حضرت سَعد بن أبي وقاص څخه روايت دئ چي نبي (صلى الله عليه وسلم) و حضرت علي ته وفرمايل :

أنتَ مني بمنزلةِ هارون مِن موسى (ع) (رواه الترمذي وقالَ هذا حديث صحيحٌ) .

يعني اې علي ! ته په نسبت و ماته داسي منزلت او مقام لرې لکه چي څنګه مقام حضرت هارون (ع) په نسبت و موسى (ع) ته درلودئ .

پوه سه ! چي کله چي د إسلام پيغمبر د تبوک و غزا ته تلئ نو حضرت علي يې په مدينه منوره کښي د خپل ځان د خَلَف يا په بل تعبير د خليفه په حيث پريښوو‌ئ ، لکه کله چي موسى (ع) و کوه طور ته تلئ نو يې هارون (ع) په بني اسرآئيلو کښي د خپل ځان د خلَف په توګه پريښووئ ، نو حضرت علي (رض) د إسلام و پيغمبر ته عرض وکړ چي اې د خدائ رسوله ! ته ما څنګه د ښځو او کوچنيانو په ډول تر شا پرېږدې او له ځان سره مې نه ملګرئ کوې ؟ نو په دې وجه د خدائ رسول وده ته مذکور حديث وفرمايه (أنظر حاشية الترمذي) .

)٤ : (له حضرت زرين حُبيش (رض) څخه روايت دئ چي حضرت علي (رضي لله عنه) فرمايلي دي چي ځما دې په هغه ذات قسم وي چي دانه چاودلې ده او واښه يې ورڅخه رااېستلي دي او هر خاوند د روح يې پيدا کړئ دئ ، چي بېشکه شان دادئ چي د إسلام پيغمبر و ماته داسي توصيه کړېده چي محبت به نه کوي له ما سره مګر مؤمن او بغض به نه کوي له ما سره مګر منافق (رواه مسلم ، کذا في المشکوة) .

)٥ : (له حضرت عِمران بن حصين څخه روايت دئ چي نبي (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي:

إن عليا مني و أنا منه ، وهو ولي كل مؤمنٍ (رواه الترمذي ، كذافي المشكوة) .

يعني بېشکه علي له ما څخه دئ او زه له ده څخه يم ، او دَی مددګار او دوست د هر مؤمن دئ .

)٦ : (له إبن عُمر څخه روايت دئ چي د إسلام پيغمبر و حضرت علي ته وفرمايل :

أنـــتَ أخـــي فـــي الدنيـــا والاخرة (رواه الترمذي ، كذافي المشكوة) .

يعني اې علي ته ځما ورور يې هم په دنيا کښي او هم په آخرت کښي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)۷ : (له حضرت أنس (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چي د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) په حضور کښي يو مرغه (يعني چي کباب سوئ ؤ او يو چا ورته هديه کړئ ؤ) پروت ؤ ، نو ده مبارک داسي دُعا وکړه:

اللهم اتني بأحب خلقک اليک ، يأکلُ معي هذا الطيرَ . (رواه الترمذي) .

يعني اې الله ! و ماته داسي څوک راوله چي له جملې څخه د ډيرو محبوبو د مخلوق ستا وي و تاته چي دغه مرغه له ماسره وخوري .

نو حضرت علي (رض) راغلئ بيا يې هغه مرغه ورسره وخوړئ .

)۸ : (له حضرت علي څخه روايت دئ چي رسول الله (صلی الله عليه وسلم) و ماته و فرمايل چي په تا کښي يو نادر صفت د حضرت عيسی (ع) موجود دئ ؛ ځکه چي د عيسی (ع) په باره کښي يهودانو تفريط کړئ وو چي له ده مبارک سره يې بُغض کاوئ او دده پر مور مبارکه يې بُهتان وايه ، او نصاراوو بيا له ده سره په محبت کښي إفراط کړئ دئ چي وده ته يې داسي منزلت او مقام ثابت کړئ دئ چي هغه ده لره نسته .

يعني ځکه نصاری ، ځيني حضرت عيسی (ع) خدائ بولي او ځيني يې د خدائ ځوی بولي او ځيني يې دريم د دريو خدايانو بولي .

بيا حضرت علي (رض) فرمايلي دي چي دوه نفره به ځما په سبب په هلاکت کښي لويږي :

اول : هغه څوک چي ځما په محبت کښي إفراط او تر حدتيرئ کوي او ځما مدحه په هغو شيانو سره کوي چي هغه په ماکښي موجود ندي.

دوهم : هغه سړئ چي له ما سره بغض کوي او د دُښمنۍ په وجه پر ما باندي بُهتان وايي .

)رواه أحمد . (

پوه سه ! چي اول قسم خلګ عبارت دي له روافضو او شيعه ګانو څخه چي د حضرت علي په شان کښي او دده په محبت کښي دونه إفراط او تر حد تيرئ کوي لکه څرنګه چي نصاراوو د حضرت عيسی (ع) په شان کښي کړئ دئ .

او دوهم قسم خلګ عبارت دي له خوارجو څخه ، چي له حضرت علي سره د دښمنۍ په وجه يې و ده مبارک ته د کفر نسبت کاوئ ، او داسي تفريط يې دده مبارک په شان کښي کړئ دئ لکه څرنګه چي يهودانو د حضرت عيسی (ع) په شان کښي کړئ وو .

)۹ : (مولانا حسين واعظ کاشفي (رحمة الله تعالی عليه) په � روضة الشهدآء � کښي فرمايلي دي چي إمام أحمد فرمايلي دي چي د هيڅ صحابي په فضيلت کښي دونه روايتونه و ماته په ثبوت ندي رسيدلي لکه څونه چي د حضرت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي (رضوان الله تعالی علیه) په شان کښي راته ثابت سویدي ، همدارنګه مولانا مذکور ذکر کړیدي چي تولد دده مبارک دننه په خانه کعبه کښي سوئ دئ ، او دغه شرف نه تر ده له مخه نه له ده څخه وروسته چاته حاصل سوئ دئ ، لکه چي یوه عربي شاعر فرمایلي دي :

ولدته في الحرمِ المعظمِ أمه طابت و طابَ ولیدها والمولدُ

بیـــــت :

ګوهر چو پاک بود و صدف نیز پاک بود

آمـــــد میـــانه یي حرمِ کعبه دروجـــود

کعبش زي فیض کعبه صفا داشت لا جرم

بر دوش سید دوجـــهان جلـــوها نمــود

محترمو ورونو ! سلسله د بیان د فضائلو د حضرت علي (رضوان الله تعالی علیه) په تقریر او تحریر کښي و پاێ ته نسي رسیدلاێ نو کوم څه چي مي ذکر کړل په هغه سره إکتفا کوم ، خو په مختصر ډول و دریو نورو خبرو ته ګوری :

)١ (خبر داده چي د نورو صحابه کرامو له نومو سره صرف � رضي الله عنه� ویل کیږي او دده مبارک له نامه سره � کرم الله وجهه � هم ویل کیږي ، ددې دوې وجي دي:

اوله وجه یې داده چي ده مبارک په هیڅ وخت کښي و بوت ته سجده نده کړې.

دوهمه وجه یې داده چي کافرانو به له ده سره د سختي دُښمنۍ په وجه دده په شان کښي داسي ویل � سوَّد الله وجهه� نو مسلمانانو ددوی په رد کښي د حضرت علي له نامه سره دا وینا شروع کړه چي کرم الله وجهه.

محترمو مسلمانانو ! مسلمان ته پکار ده چي په صحیح ډول په إسلام ځان اګاه کړي ، خصوصًا و علماوو ته ، داخبر مي په دې خاطر درته وکړه چي ما له ایران سره په یوه مرکه کښي د حضرت علي له نامه سره د � علیه السلام � جمله په بار بار ویلې وه نو ډیرو ملایانو او طالبانو ته له دې خبري څخه خورا کرکه پیدا سوېوه ؛ ځکه د دوی په معلومات کښي دا خبره وه چي علیه السلام د حضرت علي له نامه سره ویل د روافضو کار دئ ، ځکه په حقیقت کي دغه جمله د نبي له نامه سره ویله کیږي ، خو محترمو ! اصلي اسلامي صورتحال دغه ډول ندئ په دوی کښي چي ځیني له ما سره مخامخ سویدي نو وروسته له دې چي په دې باب مي له أصلي اسلامي هدایت څخه اګاه کړیدي دا توصیه مي هم ورته کړېده چي و عالم او طالب ته پکار ده چي په صحیح معنی له إسلام څخه ځان باخبره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وساتي ، دا يو بل خصوصيت د حضرت علي دئ چي دده له نامه سره � عليه السلام � هم ويل كيدلائ سي ، بلكي دده د اولادې له نومو سره هم عليه السلام ويل كيدلائ سي .

صاحب د تفسير مظهري چي هر ځائ په خپل كتاب كښي د حضرت علي نوم ذكر كوي ـ عليه السلام ـ ورسره وايي .

په تاريخ طبري كښي چي هر چيري د حضرت علي نوم ذكر كيږي د � عليه السلام � جمله ورسره وايي.

شيخ عبدالحق محدث دهلوي په مدارج النبوة كښي د إمام جعفر صادق له نامه سره هم عليه السلام وايى.

صاحب د أصول الشاشي ، د أصول الشاشي په خطبه كښي فرمايلي دي : والسلام على أبي حنيفة و أحبابه.

ځما په فكر و حضرت علي ته دا خصوصيت په دې وجه پيدا سوئ دئ چي رسول (علي الصلوة والسلا) وده ته فرمايلي دي :

أنت مني بمنزلة هارون من موسى إلا أنه لا نبي بعدي (كذا في المشكوة) .

)٢ (خبر داده چي د حضرت علي (رض) او د معاويه په منځ كښي چي كومي شخړي راغلي دي نو په دې باره كښي د أهل السنت والجماعت ، خصوصًا ځمږ د أحنافو مَوقِف دادئ چي په هغوی ټولو شخړو كښي حضرت علي پر حق ؤ او حضرت معاويه په إجتهاد كښي خطا وتلئ ؤ ، او مقصود د دواړو حق و منځ ته راوستل ؤ (أنظر شرحَ العقائد ، نبراس ، شرح مقاصد وغيره) .

)٣ (خبره داده چي كوم حديثونه چي د حضرت علي په باره كښي راغلي دي چي يوه برخه يې ما درته ذكر كړه په هغوی كښي ځيني داسي حديثونه سته چي شيعه ګان يې پر دې خبره باندي دليل ګرځوي چي د إسلام د پيغمبر څخه وروسته حقدار په خلافت سره حضرت علي ؤ ، خو دا استدلالات د دوی غلط دي او په ترمذي ، مدارج النبوت او په كتابو د عقائدو كښي د دوی جوابونه سويدی .

په حقيقت كښي شيعه ګان ددې خبري مصداق دي چي :

پنج ويني شش نهويني

يعني دوی و هغو احاديثو ته ګوري چي د حضرت علي په شان كښي راغلي دي او له هغو احاديثو څخه سترګي پټوي چي د نورو درو خلفايي راشدينو په باره كښي راغلي دي ، لكه چي د حضرت أبوبكر په شان كښي يو دا مبارك حديث راغلئ دئ چي بخاري وغيره يې روايت كړئ دئ :

ما طلعت الشمس بعدالنبيين على أفضل من أبي بكر .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)والسلام و من الله التوفیق. (

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت امام حسن او امام حسين رضي الله عنهما مناقب ا وفضائل

)١ : (داسلام پيغمبر په يوه مبارک حديث کښي فرمايلي دي:

ان جبريل يعين الحسين واني احب ان اعين الحسن (انتهى مختصرًا) .

اخرجه الحارث بن ابي اسامه عن محمد بن علي كذافي الخصائص الكبرى للسيوطي جلـ٢ـد صفحـ٤٦٥ـه.

يعني بيشکه جبريل وحسين ته کومک ورکوي اوبيشکه زه نو داخوښوم چي وحسن ته کومک ورکړم.

دا مبارکه خبره داسلام پيغمبر هغه وخت وکړه چې حسنينو غيږ سره ايستله اورسول الله صلى الله عليه وسلم دامام حسن پرطرف خبره کوله نوفاطمي رضي الله عنهاورته وويل چي اي دخدائ پاک رسوله ته له حسن سره کومک کوي لکه چي دي ترحسين درباندي ګران دئ.

)٢: (ابن عساکر له حضرت ابن عُمر څخه روايت کړئ دئ چي ده مبارک فرمايلي دي:

كان على الحسن والحسين تعويذانِ فيهما زغبٌ مِن زَغبِ جناح جبرئيل (كذا في الخصائص الكبرى في الصفحة المذكورة) .

يعني پر حسن او حسين باندي دوه تعويذونه راځړيدل چي له وړو او ميده بنو څخه د وزر د جبريل (ع) ول .

)٣ : (له حضرت أبي هريرة (رض) څخه روايت دئ چي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي :

مَن أحبَّهما فقد أحبني و مَن أبغضهما فقد أبغضني (رواه الإمام أحمد ، كذا في البداية والنهاية ج٨ص٦٠٢) .

يعني هر چا چي مينه او محبت وکړ له حسن او حسين سره ، نو په تحقيق سره هغه له ما سره مينه او محبت وکړ او هر چا چي بغض وکړ له دوی دواړو سره نو په تحقيق سره هغه له ما سره بغض وکړ .

)٤ : (له حضرت أنس بن مالک څخه روايت دئ چي له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) څخه پوښتنه وسوه چي ستا په أهل بيت کښي کوم يو وتاته ډير محبوب دئ ؟ نو ده مبارک په جواب کښي ورته وفرمايل چي حسن او حسين.

)رواه أبو يعلى الموصلي ، كذافي البداية والنهاية في الصفحة المذكورة . (

)٥ : (له حضرت أبي سعيد څخه روايت دئ چي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

الحسن والحسين سيدا شِبابِ أهلِ الجنة إلا ابني الخالة : يحيى و عيسى (رواه أبوالقاسم البغوي ، كذافي البداية)

.

يعني : حسن او حسين دوه سرداران د ځوانانو د جنت دي ، مگر ماسوی له دوو نفرو چي د خالة ځامن دي چي هغه حضرت يحيى او عيسى (عليهماالسلام) دي .

محترمو ورونږو ! اوس د حسنينو د هر يوه تنها تنها په مختصر ډول څه فضايل درته ذکر کوم:

اول إمام حسن (رضي الله تعالى عنه) :

حاکم له عبدالله إبن عبيدالله څخه روايت کړئ دئ چي حضرت إمام حسن پنځويشت حجه پياده او د پښو په تگ کړيدي ، سره له دې چي سورلۍ او مرکبونه به هم په زياته اندازه ورسره ول (کذا نقله السيوطي) .

إبن سَعد له علي بن زيد څخه روايت کړئ دئ چي إمام حسن دوه کرته خپل ټول جايداد په داسي ډول د خدای د رضا لپاره صرف کړ چي له ده سره به هيڅ شئ په کور کښي پاته نسو ، او دارنگه يې دريِ کرته بيا د خپل جائداد نيمئ د خدای د رضا لپاره صدقه کړ تر داسي حده چي خپله يوه چوټه بې خيرات کړه او بله بې پرېښووله او يوه موزه بې خيرات کړه او بله بې پرېښووله (ذکره السيوطي ، کذا في النبراس) .

په � شواهد � کښي ذکر سويدي چي د أهلبيتو له دوولسو إمامانو څخه دوهم امام حضرت إمام حسن (رضي الله عنه) دئ ، إسم کنية دده مبارک أبو محمد ؤ او لقب يې تقي او سيد وو ، په دريم کال د هجرت درمضان مبارک په نيمايي کي په مدينه منوره کښي دده مبارک تولد وسو .

کله چي د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) دده مبارک له زوکړي څخه خبر سو نو يې د فاطمة الزهرآء وکورته تشريف وروړ او له حضرت علي (کرم الله وجهه) څخه يې پوښتنه وکړه چي پر ده باندي مو کوم نوم ايښئ دئ ؟

حضرت علي ورته وفرمايل چي ستا بې مشوري خو موږ دا د ځان حق نه بلئ چي پر ده باندي نوم کښيږدو ، البته ځما په زړه کښي دا خوښه ده چي د � حرب � په نامه سره يې مسمى کړو !

د إسلا پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) ورته وفرمايل چي زه بيا د الله (جل جلاله) بې اذنه نسم کولای چي پر ده باندي نوم کښيږدم ، په دې وخت کښي حضرت جبريل (ع) راغلئ او د إسلام و پيغمبر ته يې وويل چي:

اې محمده ! الله پاک پر تا باندي سلام وايي او بيا فرمايي چي حضرت علي نسبت و تاته داسي دئ لکه چي حضرت هارون نسبت و موسی (ع) ته ؤ ، نو د هارون (ع) ځوی � شبر� نوميدئ نو ته هم بايد پر دغه مبارک لمسي باندي او د حضرت علي پر دغه عاليقدره ځوی باندي د شبر نوم کښيږدې!

د إسلام پيغمبر ورته وفرمايل چي ځموږ ژبه خو عربي ده او شبر خو د عبري زبان کلمه ده!

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت جبرئيل ورته وويل چي په عربي کښي د شبر معنی � حسن � ده ، نو په دې سبب يې پر ده مبارک باندي د حسن نوم کښېښووئ .

د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) د حضرت إمام حسن په ښي غوږ کښي اذان او په چپ غوږ کښي إقامت وکړ (البته د نامه تر ایښودلو له مخه) بیا یې دده مبارک عقیقة په دوو سپینو پسو سره چي لیږ توروالئ یې هم درلودئ (چي په عربي کښي أملح ورته ویل کیږي) وکړه ، او د یوه پسه ورون یې دده مبارک و قابلې ته ورکړ او دده د سر مبارک د وریښتانو په وزن یې سپین زر خیرات کړل .

حضرت إمام حسن له سینې څخه بیا تر ککرۍ پوري تر ټولو خلګو د إسلام له پیغمبر سره ډیر مشابه ؤ .

شیخ فرید الدین عطار (قدس سره) په خپل کتاب کښي چي د � ګل وهرموز � په نامه دئ د إمام حسن په شان کښي دا ډول فرمایلي دي ، مثنوي :

إمامي کو امامت را حســــــن بود حسن آمد که جمله حسن ظن بود

همه حسن و همه خلق و همه حلم همه لطف و همه جودو همه علم

شب از زلف سیاهـــش تیره مـانده ز رویش مـاه روشن خیره مانده

لبش قـــائم مقام حــوض کـــوثر که بودي چـــشمه نــوش پیـمبر

چـــنان نوشي بزهر الــود کـردنـد دلش خـون و جگر پالوده کردند

ز زهرش چون جگر شد پاره پاره ز غصه گشت خونین سنگ خاره.

همدارنګه یو بل بزرګ د حسنینو په بار کښي داسي فرمایلي دي ، مثنوي :

هست بر أهل معرفت روشن صفت حضرن حســـین و حسن

آن یـــکي اختریست ـتـــابنده وان دیگر گـــوهریست رخشنده

آن یکي نور دیـــدهء نبوي و ان یکي شمع جان مرتضوي

روي آن صاف تر زلمعهء بدر گیـــسوي این نمونهء شب قـدر

آن یکي ماه آســمان کمال وان دگر سرو بوســـتان جمال.

)کذا في روضة الشهدآء للکاشفي . (

صاحب د نبراس د نبراس په ص٥١٦ کښي فرمایلي دي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

و مِن أعظمِ مناقبه تسليم الخلافة حفظًا للدماَء مع ما كان معه من عساكر كالجبال .

يعني بعضي له ډيرو غټو مناقبو د إمام حسن دادئ چي ده و حضرت معاويه ته په دې وجه خلافت تسليم کړ چي د مسلمانانو وينه تويه نسي ، سره له دې چي د غرو په ډول فوج او لښکر ورسره وو .

په � صواعق � کښې ذکر سويدي چي دده مبارک ښځې په امر د يزيد بن معاويه وده مبارک ته زهر ورکړل ، يعني چي د هغو زهرو په وجه دَی مبارک په شهادت ورسيدئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سبط رسول سیدشباب أهل الجنة ، شهید کربلا حضرت إمام حسین د مناقبو پاته او ځانګړې برخه

بسمه تعالی !!!

محترمو ورونو ! په دې برخه کښې د حضرت إمام حسین (رضي الله عنه) په اړه ځینې ځانګړې مطالب و تاسې محترمو ته ذکر کوم ، او په راتلونکیو برخو کښې به ان شآءالله دده پاڅون په مقابل کښې د یزید ، دده مبارک د پاڅون شرعي حکم او له ده سره چې کوم څوک ملګري ول دهغوی او دده د شهادت ذکر ، د یزید قبائح او پرده باندې د لعنت ویلو د جواز او د نه جواز په اړه اساسي او موثق معلوماتونه درکړه سي.

اوس ددې برخې په مطالبو پیل کوم :

قدرمنو ! په شواهد النبوة کښې راغلي دي چې حضرت امام حسین د أهل بیت له امامانو څخه دریم إمام دئ او ابوالأئمة هم ورته ویل کیږي ، اسم کنیة دده مبارک أبو عبدالله ؤاو ذکي ، شهید ، سبط او شهید دده مبارک لقبونه وو .

د هجرت په څلرم کال د شعبان په ۴ یا په ۵ د سې شنبې په ورځ په مدینه منوره کښې دده مبارک تَوَلد وسو ، علماوو ذکر کړیدي چې موده د حمل دده مبارک شپږ میاشتې وه ، او هیڅ کوچنئ د شپږو میاشتو ندئ له مور څخه پیداسوئ چې بیا دې ژوندئ پاته سوئ وي ماسوا له دوو نفرو : اول یحیی بن زکریا علیهماالسلام) دوهم حضرت امام حسین (رضي الله عنه) ، او د حضرت امام حسن د ولادت ، او د فاطمې د علوق او حمل کیدلو په امام حسین سره پنځوس ورځې مفاصله په منځ کښې راغلې ده ، نو حضرت امام حسین اوه میاشتې او شل ورځې له امام حسن څخه کشر ؤ .

کله چې د امام حسین تولد وسو ، چې یوه بزرګ ددې تولد خوشحالي په دې شکل تعبیر کړېده ، قطعه :

طلوع کرد بتائید حق ز بـــرج کــــمال مه خجسته روخ و اختري مبـــارک فال

ازین نهال شرف تازه ګشت ګلشن دین چنانکه تازه شود برګ ګل زباد شمال.

د اسلام پر پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) باندې دده مبارک د تولد زیرئ وسو ، حضرت رسول أکرم في الحاله د فاطمة الزهرآء و کورته تشریف یووړئ ، حضرت أسمآء بنت عمیس چې د حضرت حسین دایه توب یې کاوئ په داسې حال کښې چې حضرت حسین یې په یوه خرقه کښې پیچلئ ؤ دده مبارک په غیږ کښې کښېښووئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د إسلام پيغمبر دده مبارک په ښي غوږ کي اذان او په چپ غوږ کي اقامت وکړ ، بيا يې و حضرت علي ته وفرمايل چي کوم نوم دي پر ده باندي ايښئ دئ ؟ حضرت علي ورته وويل چي ما نه غوښتل چي ستا له صوابديد څخه پرته پر ده باندي نوم کښېږدم ، د إسلام پيغمبر وفرمايل چي زه نو بيا د الله (جل جلاله) و حکم ته ګورم.

په دې حال کي حضرت جبريل (ع) رالئ او وې ويل چي د حضرت هارون (ع) دوهم ځوی شبير نوميدئ او د شبير معنی په عربي حسين دئ ، نو يې په دې وجه پر ده باندي د � حسين � نوم کښېښودئ .

دده مبارک د تولد په اومه ورځ يې د عقيقې په نيت دوه پسونه حلال کړل او دده مبارک سر يې ووروخريئ او د هغو وريښتانو په تاله يې سپين زر خيرات کړل (کذا في روضة الشهدآء ص ١٨٢ للإمام الکاشفي)

همدارنګه په يوبل روايت کښي راغلي دي چي کله چي امام حسين رضي الله عنه پيداسو نو الله جل جلاله وحضرت جبرائيل عليه السلا ته وفرمايل چي ولاړسه زماوحبيب ته زماله طرفه دده دلمسي مباركي ورسوه اووروسته له هغه يې په دې هم خبرکړه چي دغه حسين به يووخت ستادځينوامتيانوله لاسه په قتل رسيږي اوددي تعزيت اوفاتحه خواني هم زماله طرفه ورورسوه

حضرت جبرائيل عليه السلام چي دغه الهي پيغام دخدائ ورسول ته راورساوه اوداسلام پيغامبر اوحضرت علي اوفاطمه له دي خبري څخه اګاه سول اوداسلام پيغامبر وحضرت فاطمي ته وفرمايل چي داواقعه به هغه وخت وي چي نه به ته يې اونه به زه يم اونه به حسن وي حضرت فاطمي دچغواوبغاروپه حال کښي داسي وفرمايل چي �کاشکي زه هغه وخت ژوندي واي ترڅوچي دحسين دمصيبت مراسم مي پرځاێ کړي واي�په دي وخت کښي يوهاتفي اواز راغلي چي اي فاطمي ته غم مه کوه دقيامت تروځي پوري به (يعني په چوکاټ کښي دشريعت هرکال مسلمانان دحسين دمصيبت مراسم ترسره کوي بيت---

زين مصيبت داغهابرسينهء سوزان ماست زين غزاسدشعلهء غم بردل بريان ماست.

کذاذکره مولانا حسين الکاشفي صاحب تفسيرحسيني

توجه...

محترمومسلمانانوداامام حسين اودکربلا دشهيدانو دمصيبت مراسم په هغه ډول ترسره کول لکه چي يې شيعه ګان ترسره کوي داداهل السنت والجماعت په مسلک کښي خصوصاً داحنافو په مذهب کښي ناروا اوله اسلام څخه وتلي کاردي ،البته دعاشوراء په ورځ دامام حسين اودکربلا دشهيدانو حالات بيانول يا په هغوئ کښي تأمل اوفکرکول اوپه نتيجه کښي ددي په زړه کښي دلسوزي اودردپيداکيدل اوترسترګو په غيري اختياري ډول اوښکي راتوييدل اوددوي په حق کښي دعاګاني اوخيراتونه کول داسلام له اصولواوله فروعوسره موافق اوصالح عمل دئ کوم څوک چي دغه کارهم بدعت سيئه يانارواېولي نودادډيرنامرداوبي لاري انسان کاردئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيخ مفيد ذکرکړيدي چي هغه وخت چي جبرائيل عليه السلام دحسين دمبارکي لپاره وحضورعليه السلام ته راتلی نوپريوه فرشته باندي راغلي چي پرمځکه باندي غورځيدلي وه دغه فرشته قطرس نوميدله چي په دريم اسمان کښي داويا زره فرشتومشره وه، حضرت جبرئيل ورته وويل چي قطروسه ولي ژاړي اوداڅه کيفيت درپيښ سويدئ قطرس ورته وويل چي دالله جل جلاله په يوه حکم کښي ادناقدر سستي راڅخه وسوه او په نتيجه کښي مي وزرونه وسوځيدل

اي جبرائيله :ماداسلام وپيغمبر ته درسره بوځه ښايي چي دده په برکت دغه مشکل ځما حل سي نوحضرت جبرائيل دغه فرشته داسلام وپيغمبرته حاضره کړه داسلام پيغمبر چي ددي له حال څخه خبرسو نوبي ورته وفرمايل چي ورسه اوخپل ځان په حسين ومښه قطرس چي دغه کاروکړ نوفي الحاله يې بيرته وزرونه پيداکړل اوودريم اسمان ته يې پروازوکړ اووخپلي عبادت خاني ته ورسيدله، بيا چي کله دامام حسين رضي الله عنه ل شهادت څخه خبره سوله نويې په افسوس سره وويل چي کاشکي زه له دي واقعي څخه مخکي خبره سوي وای چي له نوروټولو خپلو فرشتوسره مي دده دکومک دپاره وځمکي ته ځان رسولای وای..

انظرروضة الشهداء ،لصاحب تفسيرحسيني . والسلام.........

بسمه تعالیٰ....

محترموپه دي برخه کښي په دي باب بيان درته کوم چي دحضرت امام حسين اودده داهل بيت اوملګريو له هغو مصائبو څخه چي په کربلاکښي دوی ورسره مخامخ سول ، اودارنګه دحضرت امام حسين له شهادت څخه داسلام پيغمبراو فاطمة الزهرااوعلي کرم الله وجهه له پخوالا دالله جل جلاله له طرفه اګاه اوخبردار ګرځيدلي وو ، لکه چي په تيره برخه کښې دروضة الشهداء په حواله يوروايت ما درته ذکرکړ خواوس غواړم چي په دي باب پوره وضاحت درته وکړم نوورته متوجه سي.

اول : له ثابت بن انس څخه روايت دئ چي فرشتي او ملکي دباران له الله پاک څخه ونبي عليه السلام ته دورتللو اجازه وغوښتله نوالله پاک اجازه ورکړه يعني نودغه فرشته ونبي عليه السلام ته راغله ، بيانبي عليه السلام و ام سلمي رضي الله عنها ته حکم وکړ چي ودروازي ته ګوره اوڅوک مه راپريږده ، بيا حضرت حسين راغلي يعني هغه وخت چي دی کوچني وو اودنبي عليه السلام ومبارکووږو ته ورغورځيدي نودغي فرشتي و رسول عليه السلام ته عرض وکړ چي ايا ! ته حسين خوښوي ده مبارک ورته وفرمايل چي هو: نودغي دباران فرشتي ورته وويل چي بيشکه ستادامت له لاسه به دي قتل کړسي بيا يې له کربلا څخه يوقسم سره خاوره هم راواخستله اونبي عليه السلام ته يې ورښکاره کړه بياحضرت

ام سلمي دغه خاوره دخپلي جامي په يو طرف کښي واچوله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتهی مع ادنی اختصار . رواه احمد کذا في البدایه والنهایه ج ۸ص ۵۹٦

دوهم : له حضرت انس بن حارث څخه روایت دئ چي ما به له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه اوریدل چي ده مبارک به فرمایل (ان ابني [یعني الحسین] یقتل بارض یقال لها کربلاء فمن شهد منکم ذالک فلینصره) رواه ابوالقاسم البغوي

کذافي البدایه والنهایه.

یعني بیشکه څما ځوی حسین به قتل کړکیږي په داسي ځمکه کښي چي کربلا ورته ویل کیږي نوڅوک که له تاسي څخه په هغه وخت کښي حاضروو نومدَت دي وکړي یعني دحسین .

دریم :له حضرت علي ابن ابي طالب څخه روایت دئ چي دي مبارک کله چي صفین ته تلي نوپرکربلاء باندي راغلي بیا یې پوښتنه وکړه چي ددغه ځای نوم څه دئ خلګوورته وویل چي ددي ځای نوم کربلاء دئ ، نوده مبارک وفرمایل چي (کرب وبلاء)یعني دادغم اوبلاء ځای دئ بیا یې هلته له یوي درختي سره لمونځ وکړ بیایې وفرمایل چي دلته به داسي شهیدان وژل کیږي چي پرته له صحابووڅخه به ترنوروټولو شهیدانو بهتره وي چي وجنت ته به بي حسابه داخلیږي ، او په دغه ځمکه کښي یی ویوځای ته اشاره وکړه بیاخلګو هغه ځای نښاني کړ چي وروسته په هغه ځای کښي حضرت امام حسین شهید کړسو.

راوه ابن سعد کذا في البدایة والنهایة لابن کثیر.

ابوالجناب کلبي حکایت کړیدئ چي دکربلاء خلګ همیشه دپیرانا نو ژړاوي پرامام حسین باندي اوري.

کذا في البدایة والنهایة لابن کثیر.

ابن عساکر روایت کړیدئ چي یوي ډلي دغازیانو دروم په ځیني ښارو کښي په یوه کنیسه اوعبادتګاه کښي دنصاری وو دغه بیت لیکل سوي ولیدي.

اترجوامة قتلت حسینا شفاعة جدهِ یوم الحساب.

نودوی له رومیانو څخه پوښتنه وکړه چي دغه بیت چا لیکلي دئ نورومیانو ورته وویل چي ستاسو دنبي تربعثت دري سوه ۳۰۰ کاله له مخه دغه بیت لیکل سویدئ.

کذا في البدایة والنهایة ج ۸.

دارنګه داسي روایت هم راغلي دئ چي هغو خلګو چي امام حسین یې شهید کړ په داسي حال کښی چي دشرابو په چښلو مشغول ول اودحضرت امام حسین سرمبارک یې هم رااخستي وو ،په غیبي ډول داوسپني یو قلم ورته ښکاره سو اوپریوه دیوال باندي یې ذکرسوی بیت ورته ولیکی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

كذا في البداية والنهاية ج ٨ ص ٥٩٧

ځلورم : له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دئ چي ما په خوب كښي

رسو ل لله صلى الله عليه وسلم دغرمي په ټيم كښي وليدي په داسي حال كښي چي دسر ويښتان يې په گرد اوغبار سپيره وو اويوه شيشه ورسره وه چي په هغه كښي وينه وه نوماورته وويل چي زما مور اوپلاردي ترتاقربان سي اي دخدائ رسوله ! داڅه وينه ده چي په شيشه كښي دي اچولي ده نوده مبارک راته وويل چي دادحسين اودده دملگريو و ينه ده چي ترنن وځي پوري مي راټولوله ،

حضرت عمار فرمايلي دي چي موږ چي معلو مات وکړ نوپه هم هغه ورځ حضرت امام حسين په شهادت رسيدلي وو.

رواه احمد وتفرد به واسناده قوي.

پنځم : له حضرت علي بن زيد بن جدعان څخه روايت دي چي حضرت بن عباس له خوب څخه راويښ سو نو(انا لله وانا اليه راجعون)يې ووايو اووي ويل چي قسم په خداي دئ چي حسين شهيد كړسوي د ئ ، نودده ملگروورته وويل چي له څه وجهي دي دا وويل ، نوده مبارک ورته وفرمايل چي مارسو ل الله صلى الله عليه وسلم په خوب وليدئ چي له وينو څخه ډكه ښيښه ورسره وه اووماته يې وويل چي ايا! ته عالم سوي يې پردي باندي چي له ما څخه وروسته ځما امت څه كړيدئ حسين يې قتل كړ اودادده دملگريو وينه ده چي والله جل جلاله ته يې عرضه وم ، بيا چي دوی معلومات وكړ په هغه ټيم امام حسين شهيد سوئ وو

رواه ابن ابي الدنيا كذافي البداية والنهاية.

شپږم : له حضرت ابن عباس څخه روايت دئ چي الله پاک وحضرت محمد صلى الله عليه وسلم ته وحي وكړه چي ما دحضرت يحي بن ذكريا په سبب چي كله دي گمراهانو شهيد كړ اويا زره انسانان په قتل ورسول ،اودحسين په سبب به دوه واره اويا زره انسانان په قتل رسوم.

رواه الخطيب كذا في البداية والنهاية.

له حضرت ام سلمي څخه روايت دئ چي دي مباركي فرمايلي دي چي ما له پيرانانوڅخه واوريدل چي پرامام حسين باندي يې ژړل اوپرده مبارک باندي يې نَوحه كوله او هم دارنگه له جنيانو څخه دغه بيتونه ما و اوريدل چي دوی ويل.

ايها القاتلون جــــهلا حســــينا ابــشروبالـعذاب والتنكيل

كل اهل السماء يدعوعليــــكم ونبـــي ومرسل وقبيـــــــــــل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدلعنتم على لساني ابن داود وموسى وصـــاحب الانجيل

كذافي البداية والنهاية لابن الكثير.

مولانا حسين واعظ كاشفي په روضة الشهداء کښي ذکرکړيدي چي پنځه واره دخدائ جل جلاله له لوري ورسول عليه السلام ته دامام حسين له شهادت څخه خبرورکړه سويده.

والسلام ومن الله التوفيق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محترمووروڼو!په دي برخه کښي په دي باره کښي شرعي معلومات درکوم چي دامام حسين اودعبد الله ابن زبيررضي الله عنهما قيامه په مقابل کښي ديزيد اوددوی دواړو مخالفت له يزيد سره ترداسي حده پوري چي اخرپای يې هغه سي سوچي هرچاته معلوم دئ اوپه بله برخه کښي به يې انشاء الله تفصيل هم راسي شرعي حکم څه ۇ په دي ارتباط وتفصيل ته ځير سي.

صاحب د نبراس په نبراس کښي چي دشرح عقائد ډيره معتبره شرحه ده په پنځه سوه څلويښتمه صفحه کښي داسي فرمايلي دي (وههنا بحث من الاشکالات القوية وهوان الحسين بن علي رضي الله عنهما خرج علی يزيد مع ان معاوية رضي الله عنه نصبه وبايَعه الصحابة)

ترجمه : له قوي سوالو څخه دلته يو سوال دادئ چي حضرت معاوية يزيد دخلافت لپاره وټاکی

اوصحابه وو بيعت ورسره وکړ، سره له دي امام حسين پرده باندي خروج وکړ، اودده په مقابل کښي ودريدئ ،بيا صاحب د نبراس دعلماوو له طرفه ددي مختلف جوابونه ذکرکړيدي چي په هغوی کښي يې ځيني ضعيف هم بللي دي.

اول جواب په دي ډول دئ.

)واجيب بان وجوب طاعة هذالشقي علي بضعة النبي صلي الله عليه وسلم غير معقول(

اودوهم جواب يې په دي ډول ذکرکړيدئ چي دامام حسين رضي الله تعالی عنه اجتهاد دافيصله وکړه چي ديزيد خلافت صحيح نه دئ ځکه چي امام حسن رضي الله عنه چي کله ومعاويه ته خلافت ورتسليموئ نوپر حضرت معاويه باندي يې داشرط کښيښودئ چي دي به دمرگ په وخت کښي وخپل اولاد ته خلافت نه سپاري بلکي واهل شوری ته به يې پريږدي ،پاته سوه داخبره چي ځيني صحابه وو لکه عبد الله بن عمر له مخالفت څخه ديزيد خلگ منعه کول نودا ددوی‌اجتهاد ۇ اوامام حسين په خپله ځان ته مجتهد ۇ اوديوه مجتهد حکم پربل مجتهد باندي نه لازميږي.

دريم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي حضرت امام حسين ديزيد وطرفدارانوته وويل چي ماويزيد ته ورولئ چي زه بيعت ورسره وکړم نوديزيد طرفدارانو له د ي څخه منعه وکړه اوود ته يې وويل چي ته بله چاره نلري بي له دي چي قتل سي.

څلورم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي ښايي چي امام حسين ته دي ديزيدکفر په ثبوت رسيدلي وي اوپرامام دمسلمانانو باندي خوخروج ترهغه پوري ممنوع دئ چي له ده څخه کفرنه وي صادرسوي، اوله يزيد څخه داسي شعرونه هم رانقل سويدي چي دده پرکفرباندي دلالت کوي چي له جملي دهغوی څخه يوشعردادئ چي دشرابو په باره کښي يې ويلئ دئ چي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فان حرمت يوماً على دينِ اَحمدِ فخذها على دين مسيح ابن مريمِ.

اودارنگه په هغه ورځ چي دحضرت امام حسين سرمبارک يې وده مردودته راوړئ ،نوده يوڅوشعرونه وويل چي ده هغوی له جملي يوبيت په دي ډول ؤ.

لَست من حذف ان لم اَنتقم من بَنِي احمد ماكان فعَل.

مولانابحرالعلوم په شرحه دمسلم الثبوت کښي ذکرکړيدي (ان يزيد كان من اَخبَثِ الناس وكان بعيد بمراحلَ من الامامةِ بل شُک في ايمانهِِ ؚؚ خَذَله الله.

پنځم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي يزيد چي خليفه کيدئ لا فاسق ؤ نوپه دي وجه دده دخلافت انعقاد صحت نه درلودئ يعني لکه چي دجمهورو علماووداقول دئ ماسوی له احنافو.

صاحب داعلاء السنن داعلاءالسنن په دوولسم جلد شپږسوه اواتلسمه صفحه کښي په دي اړه داسي ذکرکړيدي (وحجة الجمهور ان قيامهم ليس بمجرَدِ الفسق بل لما غير من الشرعِ وظاهر من الكفر.

يعني دجمهورو علماوودليل دادئ چي دامام حسين اوداِبن زبير اودمديني دخلگودريدل په مقابل کښي دبني اميه اوديزيد اودارنگه دتابعينو ديولوی جماعت اودصدراول خروج پرحجاج بن يوسف باندي خالي ددوی دفسق په وجه نه وو بلکي په دي وجه ؤچي دغو ظالمانوپه شرعي احكامو کښي تغير کړئ ؤ اوکفرورڅخه ښکاره سوئ ؤ.

اوهمدارنگه صاحب داعلاء السنن په مذکوره صفحه کښي ذکرکړيدي.

الائمة الذين خرجو على يزيد والحجاج لعلهم ظنوا من انفسهم القدرة على خلعهما لكثرة من بايعهم على ذالک فقدبايع على يد مسلم بن عقيل للامام حسين بن علي عددكثير من اهل كوفه تزيد عدتهم على اربعين الفا. وقدورد في الحديث

�لن يغلب اثنا عشر الفا من قلة اذااِجتمعت كلمتهم� وسئل مالک افيسعنا التخلف عن مجاهدة من بدل الاحكام؟ فقال: انكان معک اثناعشر الفا مثلک لم يسعک التخلف، والا فأنت في سعة منه كما قدمناه في باب الفرار من الزحف،، فلم يكن خروجهم خلاف الأجماع ولاخلاف السنة، ولكن أوتوا من قِبل اصحابهم ، فلم يكونوا كما ظنو ااولا مأملوا لم تكن كلمتهم مجتمعة ولاهمتهم متحدة ، ولم يكونواصادقين فيما أظهروا من الحب لأهل البيت والعزم على الجهاد في الله واقامة دعائم الاسلام كما لايخفي على من مارس التاريخ ووقف على سيرة الشيعة من اهل الكوفة وغيرهم، فالمكرشعارهم والغدر دثارهم والله الموفق .

هم دارنگه صاحب داعلاء السنن په شپږسوه يوويشتمه صفحه کښي ليکلي دي(لاينبغي لمسلم ان يحط على من خرج من السلف الصالح من العترة وغيرهم على ائمة الجور فانهم فعلو ذالک باجتهاد منهم وهم اتقى لِله واطوع

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسنة رسول الله من جماعة ممن جاء بعدهم من اهل العلم ولقد افرطَ بعض اهل العلم كالكراميه ومن وافقهم حتى حكموا بان الحسين السبط رضي الله عنه وارضاه باغ على يزيد بن معاوية فياالله العجب من مقالاتٍ تقشعِر منهاالجلود ويتصدع من سماعها كل جلمود . هكذافي نيل الاوطار عن الفتح ٨۴/٧

خلاصه دمطلب داده چي خروج دامام حسين پريزيد باندي برحق ؤ او يزيد پرباطل باندي ؤ ، لكه چي ديزيد په بيان كښي اوده دقبائحو په تفصيل كښي به انشاء الله نورهم ددي خبري وضاحت درته وكړ سي . والسلام و من الله ا لتوفيق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت امام حسین (رضي الله تعالی عنه) د شهادت بیان

محترمو مسلمانانو ! د کربلا دشهیدانو ، خصوصًا د حضرت امام حسین (رضي الله عنهم) د شهادت بیان چي په هر مسلمان کښي زړه ټوټه ټوټه کوي او هر عاقل انسان مدهوش گرځوي او په عقل حیرانونکي حیرانتیاکي یې اچوي ، په مفصل ډول و ډیر زیات وخت ته ضرورت لري ، او انشاءالله که له ما سره الهي توفیق په وروسته کښي ملگیري وکړه نو ددې حالاتو او واقعاتو بیان به له � من � څخه تر � الی � ، ټکي په ټکي وکړم ، او دارنگه به د یزیدیانو بې شرمه اقدامات او د یزیدیانو ټول متمردین به نام په نام سره ددوی له خبآئثو بیان کړم .

خو په دې سلسله کښي چي اوس موږ راروانه کړېده د الأهم فالأهم ذکر او بیان په مختصر ډول درته کوم .

محترمو ! د حضرت امام حسین (رضي الله عنه) او دده د خاندان او دده د ملگرو چي کله له یزید سره مقابله شروع سوه او جنگ پیل سو نو په جریان کښ د جنگ اخیر حال ودغي اندازې ته راورسیدئ چي د حضرت علي �اصغر� په شمول ۷۲ نفره د حضرت امام حسین (رض) له خاندان او ملگرو څخه په شهادت ورسیدل ، او یوازي حضرت امام حسین ، امام زین العابدین او دده مبارک د أهل بیت ښځي پاته سولې .

حضرت امام حسین په دغه حالت کښي له خپله مبارکه زړه څخه (چي له سوز او درده څخه ډک ؤ) یوه � آه � تر خوله راوایستله او ددې توان په ده مبارک کښي ختم سو چي له ژړا څخه خپل ځان په قابو کښي راولي ، لکه چي یوه شاعر ددغه حالت انعکاس په دغو بیتو کښي کړئ دئ :

اي دریغـــا ! دیدهء انصاف گر بینـــا بودي سبط پیغمبر (ص) چرا در کربلا تنها بودي

بـــر غـــریبیي حســـــین درد او بـگریستي حضرت ختم النبیین گر دران صحرا بودي

کئ توانستي کشیدن تیغ در رویش کسي گر علي مرتضی با ذوالفقـــار آن جا بودي

فاطمه از حسرت و اندوه آن لـــب تشـــنگان جامه بر تن چاک کردي گر دران غوغا بودي

گر حسن بودي دران صحراي پر کَرب و بلا از غم و سوزي برادر واله و شــــــیدا بودي.

راویانو ذکر کړیدي چي حضرت امام زین العابدین چي کله د خپل کور مېنه له جنگیالیو څخه خالي ولیدله او یوازي له خپل ځان او له حضرت امام حسین څخه یې بل څوک په نظر کي ورنغئ ، نو سره له دې چي دَی مبارک ډیر بیمار هم ؤ له خیمي څخه دباندي راووتئ او له ناجوړی څخه یې ټول مبارک بدن رېږدیدئ او د یزیدیانو � مردودینو� پر طرف د جنگ و میدان ته روان سو ، دده مبارک پلار حضرت امام حسین چي کله پر ده باندي سترگي ولگیدلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د جنګ و میدان ته روان دئ ، نو په ډېر تلوار د شا له خوا پسي ورغلئ او رِغ يې پر وکړ چي ا ې بچیه ! بیرته راوګرځه ؛ ځکه چي دا یو ته راپاته يې او ستا په سبب به ځما نسل باقي پاته کیږي او ته به د أهل بیت د ټولو امامانو پلار يې او تا زه د خپل ځان وصي ګرځوم او دغه ښځې ټولي به ستا په سایه کښي ساتلي کیږي ، او هغه مخفي علمونه چي تنها او یوازي د أهل بیتو الله (جل جلاله) نصیب کړیدي هغه به هم وتاته په میراث پاتیږي .

وروسته يې حضرت امام زین العابدین بیرته و خیمې ته راوستئ او په تقوی او په طلب د رضا د الله تعالی سره يې وده ته وصیت وکړ ، او وروسته يې و خپلي مبارکي بي بي � شاربانو� ته وفرمایل چي زما د جنګ اسلحه راکړه ؛ ځکه چي د ټولو ملګریو نوبت تیر سو او په شهادت ورسیدل او اوس د یزیدیانو مقابله تنها و ماته راپاته سوه ، یو شاعر په دې ارتباط داسي فرمایلي دي :

اینک آمد نوبت من الوداع الوداع اې عترتِ من ! الوداع

دمبدم خواهید چون ابر بهار ګریه کرد از حسرتِ من الوداع

زود دلهايي شما خواهد شدن سوز ناک از فرقتِ من الوداع

وروسته حضرت امام حسین خپله مصري مبارکه چوپانه واغوستله او د سرورِ کائنات حضرت محمد (صلوات الله تعالی علیه) مبارکه لنګوټه يې پر سر کړه ، او د حضرت سیدالشهدآء حمزه (رضي الله عنه) سِپر او د حضرت علي (کرم الله وجهه) ذوالفقار يې ورسره واخستئ ، او پر خپل آس باندي (چي ذوالجنان ورته ویل کیدئ) سپور سو او د جنګ د میدان قصد يې وکړ .

کله چي دَی مبارک روان سو ، نو د أهلِ بیت ټولي ښځې د شا له خوا پسي رواني سوې او د چغو او بغارو په حالت کښي يې وده مبارک ته وویل چي اې حسینه ! موږ و چاته پریږدې او و چاته مو سپارې ؟

حضرت امام حسین ورته وفرمایل چي بیرته وګرځۍ ! تاسي پر الله (جل مجده) باندي سپارم او الله (عز وجل) ځما او ستاسي په ټولو مهماتو کښي وکیل او کارساز دئ ، و کفی بالله وکیلاً .

کله چي امام حسین د جنګ و میدان ته وررسیدئ نو و یزیدیانو � مردودانو� ته اول وار په خطاب کښي یو څو عربي شعرونه وویل ، چي په فارسي ژبه کښي يې یوه شاعر په فارسي شعرو سره په دې ډول ترجمه کړیده :

جد مَن خیرالورى فاضل ترینِ انبیاَء است آفتاب ، اوج عزت شمع جمعِ اصفیاَء است

منقبتهايي پدر ګر برشمارم دور نیست در درجِ لافـــــتا و بــــــدر برجِ هـــــل اتی است

مادرم خیرالنساَء پرزند خاصِ مصطفی بر کمالِ او کلامِ : بضعة مــــــني ګـــــواه است

وز برادر ګر بپرسي هست شاهداین حسن آن که سبط مصطفی و نور چشمِ مرتضی است

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هست عمم جعفر طیار که اندر باغ خلد دائمن پرواز او تا آشیــــــانِ کـــبریا است

حمزه سَرخیلي شهیدان باشدم عم پدر این چنین اصل و نسب در جمله عالم که را است ؟

ای ستمگاران سنگین دل که اخلاق شما بې وفائي و نفاق و حیله و جور و جفا است

جمله پرزدان و خویشان و عزیزان مرا قتل کردید این چه آئین است و این طغیان که را است ؟

وین زمان بهر هلاک مَن کمر بر بسته اید کشتن من در کدامین مذهب و ملت روا است ؟

تشنه لب رفتند یاران من از پی روم در قیـــــامت حــــضرت حق حاکم ما و شما است.

حاصل دادي چي دمخه ترشروع دجنګ او په جريان کښي دجنګ په مختلفو وارو حضرت امام حسين ويزيديانوته له فصاحت او بلاغت څخه ډکي دوعظ او نصيحت ويناوي وکړې ،مګرخوددوی بدبختانو، ماده فرستانو اودين فروشانو په زړو کښي يې هيڅ اثرونکړ .

نورالائمة � له امام جاروالله څخه روايت کړئ دئ چي کله حضرت امام حسين قصد دجنګ او د حملې پر يزيديانو مردودانو باندي وکړ ناڅاپه يو قسم ګرد او غبار پيدا سو چي په نتيجه کښي يې داسي حالت رامنځته سو چي يوه سړي بل سړئ نسواځ ليدلاځ ، له دغه حالت سره پيوسته يو هيبتناک شخص ښکاره سو چي پر يوه مَرکَب باندي ناست ؤ او په دغو الفاظو سره يې پر حضرت حسين باندي سلام ووايه :

السلام عليکَ و على جدکَ و على ابيک و على أمِّکَ !

امام حسين ورته وفرمايل چي ته څوک يې ؟

ده ورته وويل چي اې د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) بچيه ! زه د پيرانانو سردار يم ، اجازه راکړه چي خپل فوج پر دغو مردودانو باندي په حمله کولو سره امر کړم ، بيت :

دوستان را شاد ګردانم بتوفيق خدائ وين سِتمګاران سرکښ را در اندازم ز پائ

دغه رئيس د پيرانانو � زعفر � نوميدئ ، حضرت حسين اجازه ورنکړه او ورته وې ويل:

جزاک اللهُ خيراً يا زعفر !

لنډه دا چي په يواځي سر امام حسين ډير کرته له يزيديانو سره وجنګيدئ او بيا به يو ځل و خپل أهل بيت ته ورغلئ ، اخير يوه ظالم دَی مبارک پر تندي مبارک باندي په غشي ووشتئ ، ده مبارک غشی له تندي څخه راکش کړ او وينه بې پر سر او مخ باندي موښله او داسي بې ويل چي و حضرت محمد رسول الله (صلی الله عليه وسلم) ته به په دغه حال کښي ورځم.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده مبارک مخ د یزیدیانوپه نیزو ، غشو او تیغ ۷۲ ځایه زخمي سو ، بیت :

سهل ُ کاري نیست خون آلِ أحمد(ص) ریختن خاک غم بر فرق پرزند محمد(ص) بیختن

اخیر امام حسین د ډیرو زخمو او د بدن د سختي کمزورۍ په وجه پر ځمکه باندي وغورځیدئ ، ټوله مځکه په لړزه کښي راغله او د اسمانو له طرفه شخه چغي او بغاري راپورته سولې ، په دغه حال کښي دوه نامردان چي تیغ او برچه یې په لاس کښي وه او هر یوه ددې کوښښ کاوه چي د حضرت امام حسین (رضي الله عنه) سر مبارک پرې کړي چي ددې په بدل کښي بیا د � عبید الله بن زیاد� او د یزید � علیه اللعنة � له طرفه شاباسی ، بخششي او انعام وګټي .

په دغو دوو نفرو کي یو � سنان بن أنس � او بل � شمر بن ذي الجوشن � نومیدئ ، خو په دوی کښي شمر �ملعون� تر سنان مخکي سو او د امام حسین پر سینه باندي کښینستئ ، حضرت حسین (رض) سترګي مبارکي روښي کړي او وشمر � ملعون � ته یې وکتل او ورته وې ویل چي ته څوک یې ؟

ده ورته وویل چي زه شمر بن ذي الجوشن یم !

امام حسین ورته وفرمایل چي ته خپل مخ راته لوڅ کړه ! شمر چي مخ ورته لوڅ کړ غاښونه یې د خنزیر په ډول له خولې شخه راوتلي وه ، امام حسین ورته وفرمایل چي دا یوه نښانه خو صحیح سوه ، بیا یې ورته وویل چي ته دي سینه هم راته لوڅه کړه ! شمر چي سینه لوڅه کړه نو پر سینه باندي یې د برص او پیس یو قسم داغ ؤ ، امام حسین وفرمایل چي دا نښانه هم صحیح سوه ، نن شپه ما رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په خوب ولیدئ او راته وې ویل چي صبا به د ماپښین د لمانځه پر ټیم ته له ماسره یو ځائ کیږې ، او قتلونکئ ستا به داسي څوک وي چي ته ورته وګوري غاښونه بې د خنزیر وي او پر سینه باندي بې د پیس داغ وي .

بیا یې و شمر �ملعون� ته وویل چي شمره دغه کومه ورځ ده ؟ هغه ورته وویل چي د جمعې او عاشورآء ورځ ده .

بیا یې ورته وویل چي دا کوم ساعت دئ ؟ شمر ورته وویل چي دا د جمعې د لمانځه د خطبې وخت دئ ، نو امام حسین ورته وفرمایل چي په دغه ساعت کښي خطیبان د أمت د نیکه ځما سربیره پر ممبرو باندي خطبې وایي او ځما د نیکه صفتونه کوي او ته له ما سره دا معامله کوې ، اې شمره ! حضرت رسول الله (صلی الله علیه وسلم) خپل مبارک مخ ځما پر سینه او ځیګر باندي ایښئ دئ او ته اوس پر هغه ځائ باندي ځما د قتل لپاره ناست یې او رسول الله زه په دغه حلق مچ کړئ یم او ته اوس غواړې چي ځما هغه حلق راپرې کړې ، او په دغه حال کي زه اوس د حضرت زکریا (ع) روح و خپل راسته طرف ته او د حضرت یحیی (ع) روح و خپل چپه طرف ته وینم ، اې شمره ! دوني قدر ماپرېږده چي پر لمانځه باندي کښینم بیا چي څه دي زړه غواړي هغه وکړه .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا شمر (ملعون) ورڅخه لیري سو او حضرت امام حسین په لمانځه شروع وکړه ، کله چي امام حسین پر سجده باندي سو نو شمر (ملعون) دده مبارک سر ورپرې کړ .

په دې وخت کښي په هوا کښي پرشته ګانو او د کربلا په ټولو طرفو کښي جنیانو چغاري او بغاري شروع کړې ، مځکه د الهي غضب په وجه په حرکت کښي راغله ، د هوا په مرغانو کښي چغي ګډې سوې ، ماهیانو له دریابو څخه ځانونه راوایستل او پر مځکه باندي تپیدل ، په دریابو کښي غټي ځاپو ګاني او موجونه پیدا سول ، له غرو څخه د غم او درد اوازونه اوریدل کیدل ، چي یوه شاعر دغه ټول په دې ډول تعبیر کړیدي :

اندرین غم نه همین ارض و سما بـگریستند که أهل عالم از ثریا تا ثری بگریستند

آفتاب و ماه و عرش و کرسي و لوح و قلم درغم شاه شهـــــید کـــربلا بگریستند

در هوایـــي آن لب مـــــــحروم از آب فـــــرات ماه اندر آب و مرغان در هوا بگریستند

او لیاء گشتند بهر مرتــضی زاري کنان انبـــیاء بر اتفاق مصطفی بگریستند

در قصور جنت الفردوس حــوران سر بسر از براېي خاطر خیرالنــــسآء بگریستند.

یو سړئ له هغو مردودانو څخه چي د حضرت امام حسین سر یې و شام ته وړئ (چي ټول پنځوس نفره وه) قصه کوي چي موږ به په دې سفر کښي د امام حسین سر په منځ کښي کښېښووئ او او بیا به دغو ملګرو ځما شراب څښل ، زه به یو څه ګوښه کښېنستم او پټ به مي پر دغه خپل شقاوت او بدبختي باندي ژړل ، یوه شپه دغه ځما ملعون او مردود ملګري د شرابو له څښلو څخه وروسته بیده سول او زه نسوم بیده ، ناڅاپه مي اواز او ژړا واوریدله او هیڅ سړئ مي نه لیدئ چي اسمان ته مي وکتل یوه دروازه د اسمان خلاصه سوه او یوه نوراني خیمه راکښته سوه ، د امام حسین دسر پر برابر په هوا کښي ودریدله او درې نفره راکښته سول او د امام حسین د سر زیارت یې وکړ ، یو سړئ چئ شنه کالي یې اغوستي وو او سپینه لنګوټه یې پر سر وه ځما وسر ته ولاړ ؤ ، ما له هغه څخه پوښتنه وکړه چي دا څوک دي ؟

ده راته وویل چي دایو جبرئیل او بل میکائیل او دریم اسرافیل (علیهم السلام) دئ.

بیا جبریل (ع) و دغي خیمې ته ورغلئ او وې ویل چي : یا صفي الله ! راکښته سه !

نو حضرت آدم ، حرت شیث او حضرت ادریس (علیهم السلام) راکښته سول او د امام حسین دسر زیارت یې وکړ ، بیا جبریل (ع) و خیمې ته ورغلئ او وې ویل چي : یا نجي الله ! راکښته سه !

نو حضرت نوح او سام بن نوح راکښته سول او د حضرت حسین د سر مبارک زیارت یې وکړ ، بیا جبرئیل وویل چي : یا خلیل الله ! راکښته سه !

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو حضرت ابراهیم ، اسماعیل او اسحق (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چي : یا کلیم الله ! راکښته سه !

نو حضرت موسی او هارون (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چي یاروحَ الله ! راکښته سه

نو حضرت عیسی او شمعون (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چي یا حبیب الله ! راکښته سه!

نو حضرت رسول أکرم محمد مصطفی (صلی الله علیه وسلم) سره له صحابه کرامو ، علي ، حسن ، حمزه او جعفر طیار (رضي الله عنهم) راکښته سول او د حضرت امام حسین د سر مبارک زیارت یې وکړ .

په دې اړه نور بیا...

محترمو مسلمانانو ! په دې برخه کښې د حضرت امام حسین (رض) د قیامي ، په مقابل کي د یزید مردود دشرعي حکم په اړه بیان درته کوم ، خو تر دې له مخه د حضرت امام حسین د قبر او دده د سر مبارک په اړه څه بیانوم .

قبر د امام حسین (رضي الله عنه) :

ابن کثیر په � البدایة والنهایة � ج ۸ ص ٦٠١کښې ذکر کړیدي :

و أما قبر الحسین (رض) فقد اشتهر عند کثیر من المتأخرینَ أنه في مَشهَدِ علي ، بمکانٍ منَ الطف عندَ نهرِ کربلا ، فیقالُ إنَّ ذالک المشهد مبنِي علی قبرِه فالله أعلم .

همدارنګه ده ذکر کړیدي چي ابن جریر وغیره ویلي دي چي د حضرت امام حسین د قتلیدلو ځائ نامعلومه سوئ دئ او وهیڅا ته په دې باره کښې د تعین کوم دلیل نسته ، او ابو نعیم فضل بن دکین به پر هر هغه چا باندي انکار کاوئ چي هغه به ویل چي ما ته د حسین قبر رامعلوم دئ ، او په دې باره کښې ځیني نور قولونه هم سته .

د حضرت حسین (رضي الله عنه) سر مبارک :

ابن کثیر په دې باره کښې داسي ذکر کړیدي چي د أهل تاریخ او د أهل سِیرَ په نزد دا خبره مشهوره ده چي دده مبارک سر ابن زیاد و یزید بن معاویه ته ورولیږئ ، بیا په دې اړه علماوو اختلاف کړئ دئ چي د حضرت امام حسین سر مبارک بیا په کوم ځائ کښې ښخ کړسو ، یو قول دادئ چي یزید د امام حسین سر مبارک و عَمرو بن سَعد ته (چي د مدینې منورې والي ؤ د یزید له طرفه) ولیږئ بیا عَمرو دده سر مبارک په بقیع کښې د فاطمة الزهرآء له قبره سره نژدې ښخ کړ .

او بل قول دادئ چي سر مبارک دده د یزید بن معاویه په خزانه کښې پروت ؤ ، بیا د یزید له مرګ څخه وروسته دده سر مبارک په کفن کښې داخل کړ سو او په داخل کښې د � بابُ الفرادیس � د ښار د دِمشق ښخ کړسو چي اوس هغه ځائ په مسجد الرأس سره شهرت لري .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او إبن عَساكر په خپل تاريخ کښي ذکر کړيدي چي کله چي د امام حسين سر د يزيد په حضور کښي کيښودل سو نو ده ملعون د ابن زبْعَري دغه شعر ووايه :

ليتَ اشياخي بِبَدرٍ شهِدوا جزَع الخزرجُ مِن وَقعِ الأصَلِ

بيا يې دده مبارک سر دري ورځي په دِمَشق کي راځړولئ ، بيا يې د اسلحو په خزانو کښي کيښودئ تر څو چي بيا سليمان بن عبدالملک په خپل دور کښي کفن ورکړ او خوشبويي يې پر ولګوله او د جنازې لمونځ يې باندي ادا کړ او د مسلمانانو په مقبره کښي يې ښخ کړ .

او يو قول داسي هم راغلئ دئ چي په ٦٦٠ سنه کښي د امام حسين سر مبارک و مصر ته يوووړل سو او بيا زيارت پر جوړ کړ سو چي په � تاج الحسين � سره مشهور دئ ، خو دا قول صحيح ندئ (البداية والنهاية) .

خو دلته په يوه بله مسئله هم سر خلاصول پکار دي هغه دا چي د امام حسين د قتل په وجه غمګيني او پريشاني کول په چوکاټ کښي د حدودو د شريعت شرعًا څه حکم لري ؟

ابن کثير په � البداية والنهاية � ج٨ ص ٦٠٠کښي داسي ويلي دي :

فکل مسلمٍ ينبغي له أن يحزنَه قتله رضي الله عنه فإنه مِن سادات المسلمينَ و علمآءَ الصحابَة و إبن بنت رسول اللهِ التي هي أفضلُ بناته ، وقد كانَ عابدًا و شُجاعًا و سَخيا و لكن لايحسن ما يَفعلُه الشيعة من اظهار الجزَع والحرزن الذي لعل أكثره تسنن و ريآء .

يعني : نو هر مسلمان ته دا ښايي چي د امام حسين په شهادت غمجن سي ؛ ځکه چي دَی د مسلمانانو له سردارانو څخه ؤ او له علماوو د صحابه و څخه ؤ او د رسول (صلی الله عليه وسلم) د هغي لور ځوی ؤ چي تر ټولو لوڼو پر ده مبارک باندي ګرانه وه ، او عابد ، شجاع او سخي ؤ ، مګر خو هغه ډول کارونه ښه ندي کوم چي شيعه ګان يې کوي .

صاحب د تفسير حسيني په �روضة الشهدآء� کښي داسي مضمون ذکر کړئ دئ چي پر دې باندي دلالت کوي چي د عاشورآء او د محرم په لسو ورځو کښي د امام حسين په وجه غم او پريشاني د ډير اجر او برکت سبب ګرځي .

خبرداري :

محترمو ! دلسمي برخي بيان چي د شهادت د امام حسين تير سوئ دئ مکمل له �روضة الشهدآء � څخه مأخوذ سوئ دئ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يزيد بن معاويه قبائح او پر ده باندي د لعنت ويلو شرعي حکم

بسمه تعالی !!

محترمو مسلمانانو ! په دې برخه کښې د يزيد په باب ځيني أهم او ضروري داسي تفصيلات درته ذکر کوم چي د أهل السنت والجماعت له عقيدې سره موافق او د أهل السنت د علماؤ له معتبرو کتابو څخه مأخوذ دي .

يزيد په ۲۵هــ او چا ويلي دي چي په ۲٦هــ او چا ويلي دي چي په ۲۸هــ کي پيدا سوئ دئ ، او له خپل پلار معاويه څخه وروسته يې درې کاله او يو څو مياشتي امارت کړئ دئ (کذا في جامع الأصول) .

کوم قبيح او ناروا کارونه چي يزيد کول هغه په دې شرحه دي :

د شرابو چښل ، ارتکاب د زنا ، استحلال د محارمو ، د الله (جل جلاله) د بيتې بې ادبي کول ، د مسجد نبوي بې احترامي کول وغيرها (کذا في النبراس وحاشيته) .

خو دغه ټول کارونه دده و درو عقل حيرانونکو فسادو ته دده (العياذ بالله) لکه عبادت داسي ښکاره کيږي:

اول : په کربلا کښې د حضرت امام حسين (رضي الله تعالی عنه) په شمول دده مبارک د کورنۍ او مخلصينو ۷۳ نفره په داسي ډول په شهادت رسول چي د کافر زړه يې هم نسي برداشتولاۍ ، او بيا د امام حسين سر مبارک پريکول ، بيا دده و حضورته وروړل ، او يا دده مبارک سر د حلقې او مجلس په منځ کي چښل چا و خوا شراب ورته چښل لکه چي تفصيل يې په تيره برخه کښې تير سوئ دئ .

دوهم : کله چي د مدينې منورې خلگ دده په مقابل کښې ودريدل ، نو ده و خپل فوج او عسکرو ته پر مدينه باندي د حملې کولو حکم ورکړ ، او دايې ورته وويل چي درې ورځي مدينه و تاسي ته حلاله ده ، هر څه چي په مدينه کښې کوئ درته اجازه ده ، چي په نتيجه کښې يې ۱۰۰۰ ښځي د مدينې د اوسيدونکيو ددوی له زناکارۍ څخه حملداري سوې ، سره له دې چي په مدينه منوره کښې د أصحاب کرامو کورونه هم موجود ول .

دريم : د عبد الله ابن زبير (رضي الله عنه) په مقابل کښې د الله (جل جلاله) پر حرم او کعبه شريفه باندي و خپل فوج ته حکم ورکول او بيا هغه تر سره کول (انظر البداية والنهاية ، تاريخ طبري وغيره) .

پر يزيد باندي د لعنت ويلو د جواز په باب د علماوو او امامانو د أهل السنت والجماعت نظرونه :

محترمو ورو نو ! په دې باره کښې د أهل السنت والجماعت د علماؤ نظرونه مختلف دي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خلاصه کښي چي په حنفي فقه کښي خورا معتمد کتاب دئ ، او دارنګه په احیآء العلوم کښي د امام حجة الإسلام ابو حامد غزالي داسي ذکر دي چي پر یزید باندي او دارنګه پر حجاج بن یوسف باندي لعنت ویل روا ندي ؛ ځکه چي نبي (صلی الله علیه وسلم) پر هغو خلګو باندي له لعنت ویلو څخه منع کړېده کوم چي لمونځونه کوي او له أهل قبلي څخه وي.

او ځینو علماوو د أهل السنت ، لکه امام ابن الجوزي ، امام أحمد بن حنبل ، قاضي ابو یعلی وغیره بیا په دې نظر دي چي علی الإطلاق پر یزید � ملعون� باندي لعنت ویل جائز دي .

امام ابن جوزي په دې باره کښي مستقل کتاب جور کړئ دئ او په دې نامه سره یې مسمی کړئ دئ : الرد علی المتعصب العنید المانع عن ذم یزید .

او امام أحمد بن حنبل (رح) بیا په دې آیت سره دلیل نیولئ دئ چي الله (عز وجل) فرمایلي دي :

فهل عسیتم إن تولیتم أن تُفسدوا في الأرض و تقطعوا أرحامکم الئک الذین لعنهم الله .

او قاضي ابو یعلی په دې مبارک حدیث دلیل نیولئ دئ چي ر سول (علیه الصلوة والسلام) فرمایلي دي :

مَن أخافَ أهلَ المدینةِ أخافَه اللهُ و علیه لعنة الله والملئکة و الناس اجمعین .

)انظر النبراسَ و لمزید التفصیل البدایة والنهایة ج ۸ . (

او علامة التفتازاني (رحمه الله تعالی) په شرح العقاید کښي د � قول فیصل � په ډول داسي فرمایلي دي :

و الحق أن الرضا یزید بقتل الحسین (رض) و استبشاره بذلک و إهانته أهل بیت النبي (صلی الله علیه وسلم) مما تواتر معناه و إن کان تفاصیله احادًا ، فنحن لا نتوقف في شانه بل نتوقف في ایمانه ، لعنة الله علیه و علی انصاره و علی أعوانه .

البته د أحنافو د علماوو میلان و دې طرف ته دئ چي پر یزید باندي باید لعنت ونکړ سي ، لکه چي د خلاصې خبر درته ذکر سوه .

په � رشید بیان � کښي لا هم داسي راځي :

لعنت مکره پر یزید چي له رفضه شي بعید

صاحب د نبراس په ص۵۵۴ کښي په دې اړه خورا په زړه پوري تحقیق کړئ دئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن تیمیة په خپله فتاوی کښي ذکر کړيدي چي د يزيد په اړه خلگ درې ډلي دي : يوه ډله يې کافر بولي ، بله ډله يې فاسق او فاجر بولي او بله ډله يې تر حضرت أبوبکر هم بهتر بولي ، خو صحيح خبره داده چي د مابين په قول عمل وکړ سي .

)والسلام و من الله التوفيق ، و هذا اخير ما اردناه بمناسبة المحرم الحرام و شهدآء کربلا ، ونسأل اللهَ أجره و ثوابه وبرکاته(

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library